



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

10. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

12. BŘEZNA 2017

Z obsahu:

**Křesťanská naděje -
v naději poznáváme,
že jsme všichni spaseni**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 22. února 2017
- strana 2 -

Moc obětovaného utrpení
- strana 4 -

Nejsvětější Eucharistie (1)
P. François Zannini
- strana 5 -

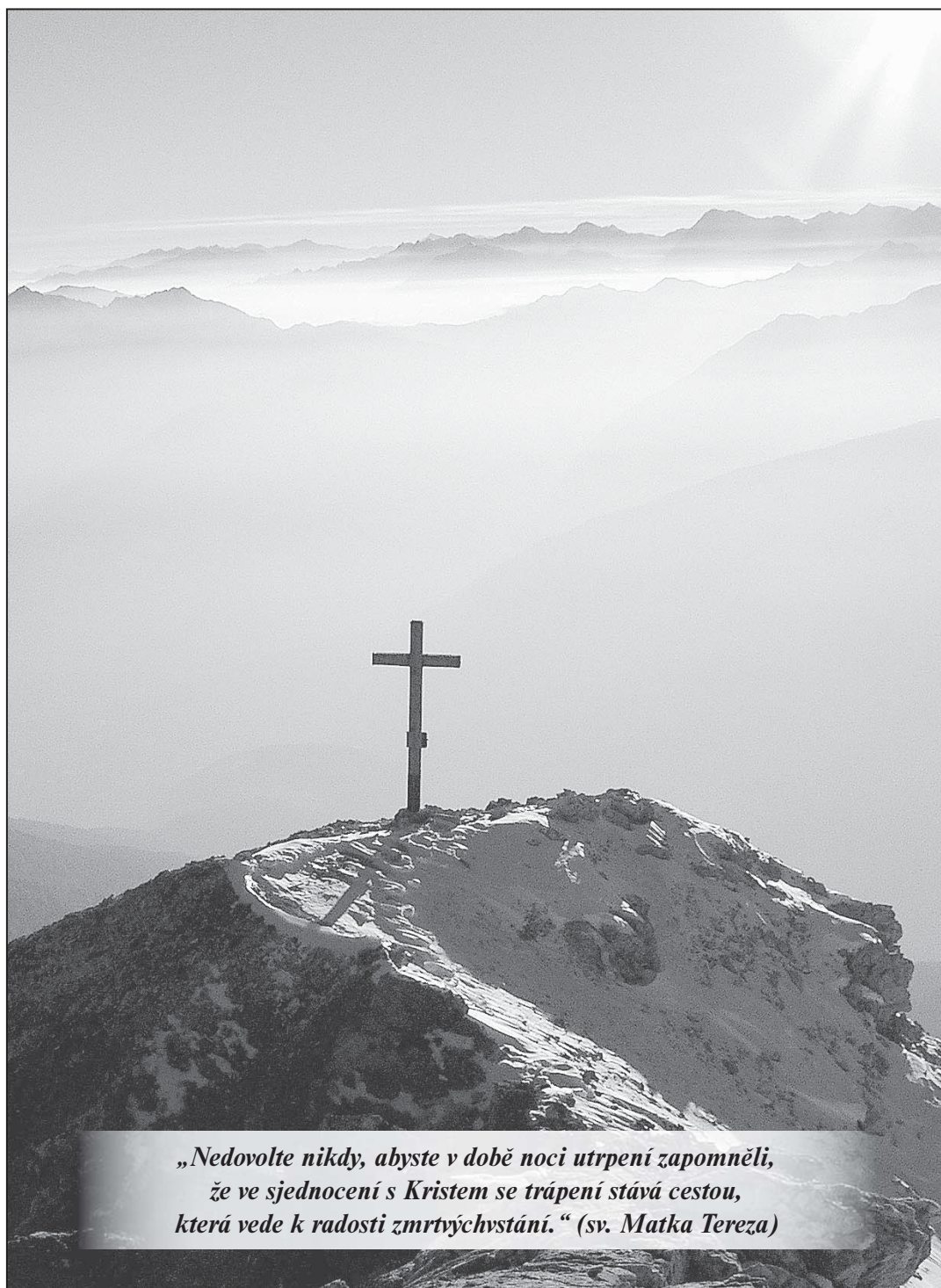
Výchova k modlitbě (7)
P. Dominik Wider OCD
- strana 7 -

**Kardinál Duka:
Neregulovaná migrace
přinášela vždy kulturně-
společenský propad**
- strana 9 -

Nečekané třetí dítě
Tisková zpráva
Hnutí Pro život ČR
- strana 10 -

**Svatá Matka Tereza
patronkou
všech hnutí Pro život**
- strana 11 -

Najít víru v Boha
Svatá Matka Tereza
z Kalkaty
- strana 12 -



*„Nedovolte nikdy, abyste v době noci utrpení zapomněli,
že ve sjednocení s Kristem se trápení stává cestou,
která vede k radosti zmrtychvstání.“ (sv. Matka Tereza)*

Křesťanská naděje – v naději poznáváme, že jsme všichni spaseni (srov. Řím 8,19–27)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 22. 2. 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Často jsme pokoušeni myslet si, že stvoření je náš majetek, vlastnictví, které můžeme libovolně sdírat, aniž bychom se za to museli komukoliv zodpovídat. V úryvku z listu Římanům (8,22–26), který jsme právě vyslechli, nám však apoštol Pavel připomíná, že tvorstvo je podivuhodný dar, který do našich rukou vložil Bůh, abychom s Ním mohli navázat vztah a rozpoznat

ve stvoření stopu jeho plánu lásky, na jehož uskutečňování jsme všichni povoláni den po dni spolupracovat.

Nechá-li se však člověk strhnout sobectvím, zničí nakonec i to nejkrásnější, co mu bylo svěřeno. Je tomu tak i se stvořením. Pomysleme na vodu, která je tak krásná a tolik důležitá, dává nám život, ve všem nám pomáhá, ale při těžbě surovin se kontaminuje a stvoření se poškozuje. Je to jen příklad. Tragickou zkušeností

hříchu jsme rozbili společenství s Bohem a přerušili původní společenství se vším, co nás obklopuje, uvedli jsme stvoření do zkázy, zotročili je a podrobili svojí nicotnosti. Důsledek toho všeho máme denně dramaticky na očích. Rozbitím společenství s Bohem člověk ztrácí svou původní krásu a znetvořuje všechno, co má kolem sebe. Tam, kde dříve všechno odkazovalo k Otci Stvořiteli a jeho nekonečné lásce,

Pokračování na str. 11

Bůh neodepře, neodmítne... Tato myšlenka se výslovně i skrytě mnohokrát objevuje v textech tohoto čísla Světla. Je to skvělá zpráva o křesťanské naději, ale... Předpokládá to osobní nabídku člověka vůči Bohu. Aby někdo mohl něco odmítnout či někomu něco odepřít, musí být co odmítnout, odepřít. Nenabídne-li člověk Bohu nic, nemůže se tak v plnosti uskutečnit Boží láska vůči konkrétnímu člověku. Ano, Boží láska se zjevila v Ježíši Kristu a konkrétně se projevila na kříži, ale plně se může uskutečnit až jejím přijetím každým člověkem osobně. Boží nabídka je zde stále, leč člověk často ve své pýše a slabosti nepřijímá... Bůh je jiný – přijímá vždy, a to nekonečně velkorysejším způsobem, než si člověk může jenom pomyslet.

Lidská pýcha, kterou můžeme považovat za satanovu vlajkovou loď, vykořisťuje a ničí tvorstvo. Můžeme na ni na následujících stránkách nahlédnout hned dvěma způsoby. A samozřejmě, kde je pýcha, neschází ani její opak – pokora, jež je pro změnu znamením, že člověk je blízko Bohu. Nejprve je to obětovaná bolest. (str. 4–5) Ptáme se, kde se v lidské bolesti, utrpení může vzít pýcha? Začneme z druhého konce: Pokorný člověk brzy pochopí, že utrpení, které v životě prožívá, je ve skutečnosti darem od Boha. Nabízí se mu zde vytrpět část toho, co zbývá do plné míry Kristova utrpení

Editorial

(srov. Kol 1,24), a navíc může přijetím účasti na vrcholném úkonu Boží lásky přinést svoji osobní oběť za druhé. Pyšný člověk nikdy nebude schopen takové oběti. Neznačená to však, že by byl hned zapuzen. Právě skrze utrpení dostává od Boha šanci, aby si uvědomil svoji závislost na Bohu, že lidskými silami nestačí na to, aby se vyrovnal se svojí bolestí. Až toto pochopí a přijme, bude schopen také oné oběti.

Jak řekla svatá Matka Tereza: „Není možné následovat Krista bez přijetí kříže.“ (str. 12–13) Je to polibek Ježíšovy lásky, který sblížuje trpícího člověka s jeho Spasitelem. Je to vlastně druh modlitby, spojený s fyzickým či duševním zaskočením blízkostí trpícího a obětujícího se Boha. A tak lze říci, že obětované utrpení je nejmocnější modlitbou. Ve které modlitbě se setkáváme s živým trpícím Ježíšem ještě blíže? Při slavení Nejsvětější oběti, mše svaté. (str. 5–6) Zatímco v utrpení člověka se obětuje člověk sám a Ježíš je tím, kdo podporuje, utěšuje, ve mši svaté je tou obětí Ježíš, a to tak, že nekrvavým způsobem zpřítomňuje svoji oběť na kříži. Ten, kdo přichází často, denně na mši svatou a usiluje zbožně ji prožít, je odměněn Ježíšovou přítomností ve svém životě. Vždyť jak by tako-

vého člověka mohl Ježíš opustit, jestliže vidí jasný důkaz jeho lásky k sobě? Pokud neopustil člověka před dvěma tisíci lety, kdy se nechal ukřižovat, neudělá to ani dnes. Jen pyšný člověk může tvrdit, že mše svatá je pouhou večeří Páně, kde nejdůležitější ze všeho je společenství věřících. K čemu by takové společenství bylo, kdyby Ježíš nebyl jeho hlavním protagonistou, který se obětuje pro spásu právě shromážděného lidu?

Druhým způsobem, jak nahlédnout na lidskou pýchu, je touha rozhodovat o životě svém a druhých lidí. To se děje vždy, když jde o život nenarozeného dítěte. Není nutné zde více rozebírat tuto problematiku. Ale je užitečné a žádoucí si uvědomit, že jako křesťané máme povinnost bránit život kteréhokoliv člověka, nenarozeného (čili bezbranného) zvlášť. I proto je potřeba říci nahlas, že rodina je klíčem k řešení sociální otázky a podpora rodiny žádoucí alternativou k umělému potratu. (str. 10–11) Vyjádřit to lze i svojí účastí na Národním pochodu Pro život, na nějž jsme zváni také plakátkem vloženým dovnitř Světla. Velmi je důležitá i modlitba, zvláště máme-li velkou přímluvkyni v nebi, svatou Matku Terezu, jež je považována za patronku všech hnutí Pro život. A můžeme-li to spojit s vlastním utrpením, jistě nás Bůh neodmítne a požehná světu i v této záležitosti.

Daniel Dehner

Cestou podél jezera došel Ježíš se svou družinou k úpatí hory Tábor. Učedníci jsou znepokojeni. Ježíš stále častěji mluví o blížícím se utrpení. Ještě více je však zneklidňuje obava, zda nejsou ohroženy jejich dosavadní představy a aspirace. Není to často i tvůj problém? Nabízí se ti příležitost, abys v Mistrově škole poznal a také prožil, co je pravda. Abys načerpal z dnešní lekce opravdový užitek, odlož všechno, co tě tak zneklidňuje a zaměstnává, a pros Ducha Svatého, abys zaměřil svou pozornost a vnímavost k tomu, co ti chce sdělit tvůj Pán, a nikoliv jen k tomu, co bys právě rád slyšel.

Pán se chystá vystoupit na vrchol hory, ale bere s sebou jen tři učedníky. Jsou to opět ti, kteří byli před časem s Ježíšem v domě představeného, jehož dceru vrátil zpět k životu. Proč jsou to právě oni? Všimni si především, že nikdo z ostatních nereptá, ani se neptá. Přijímají to jako Mistrovi vůli. Nebyla by to neucta, domnívat se, že Pán těm ostatním křivdí? Může snad někdo vznášet vůči Bohu své nároky? I pro tebe je vždy důležité jenom to, abys byl právě tam, kde tě Ježíš chce mít. Uvědom si to a děkuj za tuto první lekci pokory, důvěry a úcty.

Ježíš v doprovodu Petra, Jakuba a Jana vystupuje až na sám vrchol hory. Jdou mlčky až tam, kde budou zcela sami. Není to poprvé, co se Pán odebírá do ticha a samoty, aby se zde modlil. Jsou to vzácné chvíle, kdy Syn důvěrně rozmlouvá se svým Otcem. Upřímná a vroucí rozmluva s Bohem pozvedá z této pozemskosti do světla Otcova příbytku a naplňuje jase, i když ho lidské oko nevidí. Ale dnes se děje něco mimořádného. To, co jindy při modlitbě zůstávalo jen v nitru, to nyní proniká navenek a proměňuje Ježíšovu tvář i jeho roucho. Pán dopřává svým třem učedníkům, aby byli očitými svědky toho, co se odehrává v době jeho modlitby. Pokloň se jemu i Otci. Nyní jsi poznal, s kým se máš především spojit, když chceš rozmlouvat s Bohem. Ježíš je tu tvůj Učitel i Prostředník.

K Ježíšovi přistupuje Mojžíš a Eliáš. Vzpomeň si, jak často mluví Pán o Zákonu a Prorocích. Jejich představitelé nyní přicházejí, aby v rozhovoru s Ježíšem dosvědčili své spojení s Hospodinovým Služebníkem, který přišel naplnit Zákon

Hora Proměnění

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*To je můj milovaný Syn,
toho poslouchejte!*

a proroky. Tímto naplněním je nejen jeho učení, ale především jeho utrpení, smrt a zmrtvýchvstání. Všechno, co se odehrávalo ve Starém zákoně, směřuje k tomuto uzlovému bodu lidských dějin. Ale právě nyní, když tento čas nastává, nechápou to ani jeho nejbližší. Jestliže Pán zvolil nyní toto udivující zjevení, aby jim usnadnil pochopení božských skutečností, je to něco mimořádného jen z našeho lidského pohledu. Kdybychom nebyli tak příliš zabydleni v naší pozemské přizemnosti, nepřekvapovalo by nás tolik, když Bůh pošle své vyvolené, aby otevřeli člověku zjasněný vhled do Božího světa. Dělal to ze své otcovské lásky v minulosti a bude to dělat i nadále, kdykoliv ani jeho nejbližší nechápou správně znamení času.

Ale vznětlivého apoštola zaujalo více vzrušení z neobvyklé situace než závažnost Ježíšova rozhovoru se starozákonními velikány. To podstatné, proč byli přivedeni na tuto horu, uslyší tedy učedníci od samotného Otce. Zahaleni mrakem, v němž pociťují náhle osamělost, nejistotu a strach, slyší Otcovo vyznání, které už jednou vyslovil při Ježíšově křtu: *Toto je můj milovaný Syn, ve kterém jsem nalezl zalíbení.* Dnes však ještě dodává: *Toho poslouchejte.* To je i pro tebe jednoznačná směrnice, která platí i pro chvíle neproniknutelné mlhy a nejistoty: Poslouchej Božího Syna, je docela nablízku, i když ho právě nevidíš. Zachováš-li jeho slovo, i tebe se ujme a nakonec řekne: *Vstaň a neboj se.* Není tedy rozhodující, zda tě právě zaplavuje blažené světlo, nebo zahaluje neprůhledný mrak. Tvou jistotou je sám Ježíš. *Toho poslouchej,* aby i v tobě mohl Otec najít zalíbení.

Využij cestu do údolí, děkuj upřímně svému Pánu a chval nebeského Otce, že ti dal za trvalého průvodce svého nejmilejšího Syna. To samo o sobě je větší div než jakékoliv zjevení. Ale i tehdy, když se ti dostane mimořádné milosti a budeš vytržen až na vrchol hory, nauč se také sestupovat opět do nížiny. Nauč se uchová-

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 12,1-4a

Hospodin řekl Abramovi: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu. Udělám z tebe veliký národ a požehnám ti, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání. Požehnám těm, kdo ti budou žehnat, a prokleji ty, kdo tě budou proklínat. V tobě budou požehnána všechna pokolení země.“ Abram se vydal na cestu, jak mu řekl Hospodin.

2. čtení – 2 Tim 1,8b-10

Milovaný! Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. On nás spasil a povolal svým svatým povoláním, a to ne pro naše skutky, ale z vlastního rozhodnutí a pro milost, kterou nám dal v Kristu Ježíši před dávnými věky. Ale to se projevilo teprve nyní, když přišel náš spasitel Kristus Ježíš. On zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjejícího života v evangeliu.

Evangelium – Mt 17,1-9

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle – ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavíme tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“

Dokončení na str. 9

vat nalezenou radost ve svém srdci, aby se tam pak proměnila v sílu v čase zkoušky. Právě ti, které si Bůh vybral mezi všemi, aby zvláště jim ukázal své světlo, neoslavili ho touto svou účastí na vidění, ale stejně jako všichni ostatní teprve svou věrností, kterou mohli osvědčit až do krajnosti, když *nesli obtíže spojené s hlásáním evangelia. Nevyvolil si nás proto, že jsme my něco vykonali, nýbrž proto, že On tak svobodně rozhodl.*

Hospodinovo slovo je správné, spolehlivé je celé jeho dílo. Jeho oko bdí nad těmi, kdo doufají v jeho milost.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 33,4.18

Moc obětovaného utrpení

Dříve či později je každý z nás konfrontován s bolestnou realitou nějakého těžkého utrpení, které se přes nás někdy najednou převalí jako tsunami. Utrpení se svými tisíci podob je bez výjimky největší výzvou pro každého. Proto slýcháváme i od samotných křesťanů: „Takový je život! Na utrpení neexistuje odpověď!“ Ó, ano, samozřejmě existuje odpověď, protože zde jde o ústřední tajemství naší víry, o vykoupení: že Ježíš svým utrpením z lásky za nás před Otcem všechno napravil, a proto se ve spojení s ním stanou i všechna naše utrpení vzácnými a mohou se stát obětí z lásky.

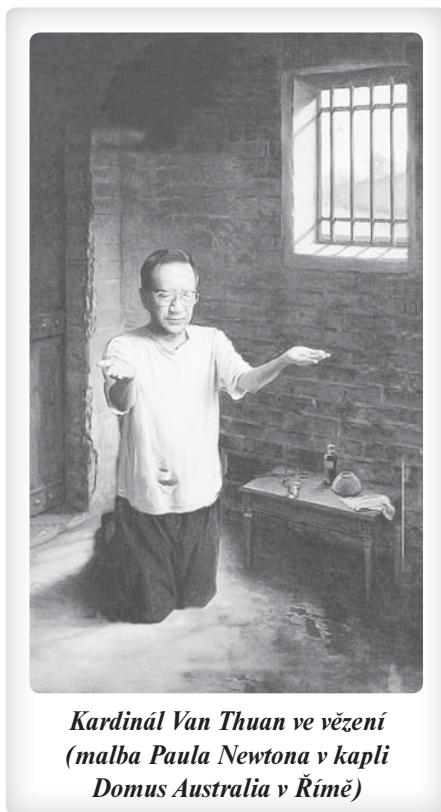
Velmi pěkně nám to vysvětluje beze slov obraz z Amsterodamu, na němž stojí Matka na zeměkouli před jasně zářícím křížem svého Syna, avšak zeměkoule je už bez hada zla. Je to rajský obraz, který poukazuje na novou dobu, neboť nám znázorňuje, že Vykupitelova oběť z lásky na kříži spolu s obětí Spoluvykupitelky zcela porazily moc zla. Proto satan, ten „starý had“, už není na globusu viditelný. Ale musí nám být jasné, že Sedmibolestná – sjednocená se svým Synem – rozdrtila hadovi hlavu ne násilím, ale láskou. Bylo to vítězství lásky! Oba – jako jedno srdce – všechno nebožské a démonické nezničili, ale vykoupili; vykoupili zevnitř a proměnili hřích, utrpení a smrt tím, že veškerý hřích, utrpení a smrt všech lidí všech dob vzali na sebe a obětovali Otci jako oběť z lásky. Takto Boží vykupitelská láska „vytrpěla“ a tak dala všem utrpením nekonečnou, božskou hodnotu a velkolepý smysl.

Proto se mohou stát všechna naše utrpení, která jsou někdy hrozivá, skrze lásku vzácnými, ano, dokonce zbožšťujícími a mohou být pramenem milosti pro druhé. Protože v momentě, kdy je někdo ochoten říci: „Chci své bolesti, svůj žal přijmout z lásky k tobě, Ježíši,“ začíná tak jako Ježíš milovat božskou láskou. Všechna utrpení, ať je trpíme nevinně, anebo jsme si je zavinili sami, se stanou mocnými a hodnotnými, když je přijmeme s pohledem na Ježíše a neseme je s úmyslnou láskou. Potom nezůstává vozíček postiženého jednoduše jen vozíčkem, ale stane

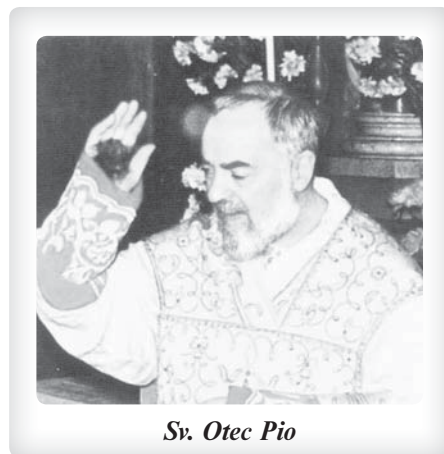
se oltářem. Dokonce i umírající člověk, který je už příliš slabý na to, aby se modlil, a dokáže se už jen mlčky obětovat, dělá to nejdůležitější: proměňuje smrt skrze lásku v dar pro Boha a svoji rodinu. Ano, je pravdou, že nejmocnější modlitba je z lásky obětované utrpení!

Všichni svatí, počínající zbičovými apoštoly, věděli o božské moci lásky svého obětovaného utrpení, jež věnovali druhým, často svým mučitelům, jako poklad milostí, aby je tak osvobodili od vlivu zlého a otevřeli je působení milosti. Proto **svatý Petr Chanel**, kterého domorodci na ostrově Futuna v jižním Pacifiku pro jeho vlídnost nazývali „mužem s dobrým srdcem“, při svém mučení šeptal: „To je dobré pro mne!“ Jako Ježíš dal také on, první mučedník Oceánie, svůj život vědomě jako výkupnou cenu za své ostrovany. Jeho oběť smrti skutečně zlomila veškerý odpor. Vrahové litovali, obrátili se a pomáhali při stavbě prvních kostelů.

Musumusu, jeden z nich, přijal dokonce jako nově pokřtěný svoji těžkou nemoc jako zadostiučinění za své přešlé zločiny a na vlastní přání zemřel na místě umučení otce Chanela. Jeho poslední



*Kardinál Van Thuan ve vězení
(malba Paula Newtona v kapli
Domus Australia v Římě)*



Sv. Otec Pio

rada ostatním zněla: „Poslouchejte kněze!“ A již zanedlouho se stovky lidí ucházely o křest. Pouze tři roky po oběti z lásky Petra Chanela vzešla setba a následní misionáři mohli bohatě sklízet: „Jsme zde jako v ráji, uprostřed nově pokřtěných, jejichž horlivost nás naplňuje sladkou útěchou. Nevěřím, že na světě existují šťastnější misionáři než my dva.“

Je to milost a velká útěcha, když chápeme, že existuje „misie utrpení“. Ale víme my křesťané ještě vůbec, že církev odjakživa čerpala svoji sílu z přijatého a obětovaného utrpení? **Dismas**, kající loť, v poslední hodině litoval všech svých zločinů a vlastní vinou zapříčiněných utrpení a také své hříchy zcela odevzdal Ježíši. „Vzpomeň si na mne, až přijdeš se svým královstvím.“ A Ježíš mu hned otevřel nebe s překrásným příslibem: „Vpravdě ti říkám, dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,43)

Přímo jako expert dokázal **svatý Otec Pio** vložit své rány do ran Ježíšových a posloužit si svými utrpeními, která s trpělivostí snášel. „Největší tragédií světa je neobětovaná bolest,“ stěžoval si jednou Otec Pio starostlivě, aby pak doslova žárlivě střežil svá utrpení jako poklad. Věděl totiž, že když jsou obětována, mají obrovskou hodnotu před Bohem a ukrývají v sobě vykupující sílu více než kázání a slova! A přesně tyto spoluvytrpěné milosti mohl osvěcený pastýř duší odevzdat milionům svých duchovních dětí ve formě obrácení anebo osvobození od zla, jako světlo, radu, odpuštění, útěchu či uzdravení.

Docela živě mají mnozí z nás před očima, s jakou působivou pokorou přijal a nesl své utrpení **svatý papež Jan Pavel II.** Byl přesvědčen o moci spoluvykoupení! Z toho kupříkladu čerpal sílu odpustit svému

Nejsvětější Eucharistie (1)

Božský poklad pro každého z nás

Nejsvětější Eucharistie je nekonečný poklad Boží, ze kterého může čerpat každý křesťan, aby se obohatil četnými milostmi, které potřebuje pro svůj tělesný, citový a duchovní život.

Mše svatá představuje sled symbolů a tajemství, které musíme znát, abychom dokázali posoudit celou velikost a velkorysost tohoto božského daru.

Tři symboly mše svaté

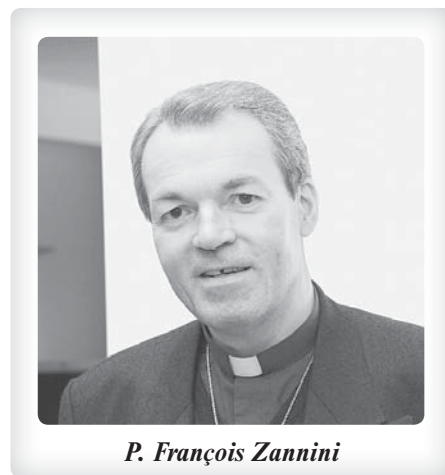
Prvním symbolem mše svaté je *oběť spravedlivého Abela*, který přinášel Pánu všechno prvorozené ze svého stáda, a dokonce z jejich tuku. „Hospodin příznivě přijal Abela a jeho obětní dar,“ říká kniha Geneze (Gn 4,4). „Pro svou víru přinesl Abel Bohu oběť větší ceny nežli Kain; proto byl prohlášen za spravedlivého tím, že Bůh vydal svědectví jeho darům.“ (Žid 11,4) Toto svědectví dostal skrze oheň, který sestoupil z nebe a spálil obětní dary. Stejně se děje při mši svaté: Jakmile kněz vysloví slova proměňování, zapálí božský oheň Ducha Svatého chléb a víno a promění je v Tělo a Krev Kristovu. Tato oběť je Otci mnohem příjemnější než oběť Abelova a Bůh ji přijímá s následujícími slovy: „Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“ (Mt 3,17)

Druhým symbolem Eucharistie je *oběť Izáka*, kterou si Bůh vyžádal od Abraháma. Abrahám byl připraven obětovat svého jediného syna. Pán mu řekl skrze anděla, že mu stačí akt poslušnosti.

Třetím symbolem, tím nejnápadnějším, byla *oběť Melchizedecheva*, který obětoval chléb a víno. Melchizedech představoval Krista, jeho jméno znamená *Král spravedlnosti* a byl králem Salemu, to znamená míru, tak jako Ježíš byl Knězem a Králem. Tento král neměl žádný rodokmen. Není známo ani datum jeho narození, ani den jeho úmrtí – obraz nepochopitelného věčného Ježíšova narození v klíně Otcově, jeho nanebevstoupení a nový příchod v parusii (na konci časů).

O Melchizedechovi se neví nic jiného, než že přinesl oběť. Ale Ježíš přišel, aby se sám obětoval na dřevě kříže. Melchizedech obětoval chléb a víno. Ježíš je obětoval v den svaté večeře, potom při každé mši svaté po všechny dny až do

konce světa. Melchizedecheva oběť byla obětována, aby se poděkovalo Bohu za vítězství Abraháma nad Kedor-Laomerem, kdy Lot byl zajat a všechno jeho majetek byl uloupen. Nejsvětější oběť mše svaté



P. François Zannini

je ale věčná oběť díky křesťanů, kteří byli zotročeni démonem. Jako Abrahám uctil Melchizedecheva dary, tak dostává také Ježíš dary od pozemských králů. Žalm 72 říká: „Králové Taršíše a ostrovů odvedou daně. Králové ze Sáby a ze Seby podají obětní dar; všichni králové se před ním budou klanět, všichni pohané mu budou sloužit.“ (Ž 72,10–11)

Tyto tři oběti ohlašují svatou oběť Kristovu na kříži, jakož i nejsvětější oběť mše svaté k posvěcení lidstva a jeho udržování ve spáse, protože on jim ji získal za cenu své drahé krve, kterou prolil na kříži.

Tajemství nejsvětější mešní oběti

Při mši svaté se uskutečňují nejenom všechny symbolické oběti, ale mše svatá představuje také hlavní tajemství života a utrpení Ježíšova. David to vysvětluje v žalmu 105: „Připomínejte si, jaké divy učinil, i jeho zázraky a soudy jeho úst.“ (Ž 105,5) A aby své myšlenky přesně vyjádřil, říká král David na jiném místě: „Umývám si ruce v nevinnosti a kolem tvého

atentátníkovi a smířen jít za ním. Ale především ve stáří a v nemoci hluboké přijetí utrpení svatého papeže vyzařovalo útěchu. Nikdy se nesnažil ukrýt před světovou veřejností svoji slabost. Mnohem více se jeho přijatá bezmocnost stala výřečným svědectvím, „aby každá rodina a celý svět spatřili, že existuje evangelium, lze říci, »vyšší« evangelium utrpení, a toto evangelium je třeba hlásat, když chceme připravit třetí tisíciletí rodin, každé rodiny a všech rodin světa.“

Nesmazatelně v nás zůstala vzpomínka na snad nejznámější požehnání Urbi et orbi, které svatý papež Jan Pavel II. o Velikonocích 2005 udělil svému stádcu už jen s obrovskou námahou. Kvůli tracheotomii udělil požehnání beze slov; jako svůj poslední pozdrav na rozloučenou.

Vietnamský **kardinál Van Thuan** (1928–2002) čerpal veškerou svoji sílu z Eucharistie, aby mohl žít lásku Kristovu až k bolesti. Živen ze svaté oběti, dokázal během 13 let ve vězení nejen obětovat a porazit nouzi, strach, smutek, a dokonce rebelii ve vlastním srdci, ale podmanit si rovněž zlo ve svých dozorcích, a to až tak, že ti se jeden za druhým – navzdory režimu – obrátili.

Kardinál zpětně napsal: „V propasti svého utrpení jsem nikdy nepřestal milovat všechny. Nikoho jsem ze svého srdce nevyločil... Když jsem se už nedokázal víc modlit, protože jsem byl velmi nemocný a můj nervový systém byl zničený, říkal jsem jen: Myslím na Ježíšovu závěť... Zanechal nám své slovo, svoji Matku, svoje tělo, svoji krev, svoji církev, svoje kněžství. Ježíš mi zanechal všechno! Jsem velmi bohatý!... I když jsi všechno ztratil a zůstává ti ještě Nejsvětější svátost, máš všechno... Tvoje srdce bude potom přehojně naplněné útěchou a odvahou.“

Na závěr ještě tato kardinálova slova: „S třemi kapkami vína a jednou kapkou vody v prázdné ruce jsem sloužil den co den mši svatou. To byl můj oltář, moje katedrála! Měl jsem pravý lék pro duši i tělo..., protilátku k tomu, abych nezemřel. Při každé z těchto mší svatých jsem mohl rozepnout paže, takřikajíc jako bych byl s Ježíšem přibit na kříž. Mohl jsem s ním pít trpký kalich... To byly nejkrásnější mše svaté mého života!“

Z Vítězství Srdce 111/2016 přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

oltáře, Hospodine, obcháším, dávám zaznít díkůvzdání, vypovídám o všech tvých divech.“ (Ž 26,6-7)

Ježíš Kristus navazuje na Davida, když po večeři říká svým učedníkům: „To číňte na mou památku.“ (Lk 22,19) Dílo vykopení se naplní a při nanebevstoupení vás opustím, ale dříve než se vrátím ke svému Otci, založím jedinečnou oběť Nového zákona a dám vám moc slavit mši svatou, v níž se budu obětovat svému Otci až do konce světa, kdy přijdu, abych soudil živé i mrtvé. A aby moje památka zůstala mezi vámi živá, zahrnuji do oběti mše svaté všechna tajemství mého života a mého utrpení, která se budou neustále opakovat před očima věřících. Z těchto tajemství uvedeme následující:

Tajemství vtělení, které se při mši svaté obnovuje. Při zvěstování vydala Maria svým svolením své tělo a svoji duši. V jejím panenském lůně se stal Ježíš člověkem působením Ducha Svatého a přijal naši lidskou přirozenost. Když kněz Bohu přináší chléb a víno a obětuje je, proměňuje je Duch Svatý slovy měnicími podstatu v pravé Tělo a pravou Krev Kristovu, takže kněz přijímá do svých rukou Syna Božího, tak jako ho přijímala Panna Maria do svého panenského klína. Při mši svaté se obnovuje tajemství zrození. Tak jako bylo božské Dítě narozeno z neposkvrněného těla svaté Panny, tak se rodí na oltáři ze rtů kněze, který říká Ježíšova slova: „Toto je moje tělo, toto je má krev.“

Sotva je proměňování ukončeno, je Dítě Ježíš skutečně přítomno na oltáři. Pak kněz poklekne, aby vzdal poctu svému Bohu, pozvedne ho nad svoji hlavu, aby ho plný radosti ukázal věřícím. Kdo by tu nepomyslel na Marii, která poskytla své dítě k uctívání pastýřům a svatým třem králům. Křesťané, kteří Ježíše uctívají v Eucharistii, projevují větší víru než pastýři a tři králové, kteří viděli Ježíše v lidské podobě a věřili v jeho božství, zatímco my se díváme v úctě jenom na způsoby chleba a vína a upřímně věříme ve skutečnou přítomnost Pána.

Při mši svaté máme před očima toho, kterého uctili svatí tři králové, kterého držel Simeon ve svém náručí, kterého obětovala Maria v chrámě. Při mši svaté koná Ježíš před našima očima svůj největší zázrak tím, že proměňuje víno ve svou krev, což je ještě větší zázrak než v Ká-



ně, kde proměnil vodu ve víno, a když při Poslední večeři proměnil chléb ve své Tělo hodné uctívání.

Při pozdvihování ho vidíme jako vydvíženého na kříži a svými ušima jako bychom slyšeli slova Ukřižovaného: „Otče, odpusť jim: nevědí, co činí“ (Lk 23,34), nebo „Žízním“ (Jan 19,28), přičemž nevysloveně zaznívá: po těch duších, za které jsem tolik trpěl.

Při mši svaté vidíme Hostii našima tělesnými očima a pevně věříme, že je to Ježíš. Touto vírou dosahujeme větších zásluh než ti, kteří žili za časů Ježíšových a všechno mohli vidět na vlastní oči. Pro ně a pro všechny nevěřící lidi, jako byl Tomáš, řekl Ježíš později: „Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“ (Jan 20,29)

A když nám Ježíš říká: „Já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa“ (Mt 28,20), pak se uskutečňuje toto příslibení při mši svaté v eucharistické přítomnosti. Ježíš je přítomný jako Bůh a pravý člověk v Nejsvětější svátosti oltářní. Ve svatostánku je ve dne v noci zajatcem kvůli nám, aby nás osvobodil od našich starostí, našeho strachu, našeho utrpení a aby nám pomáhal ve všech našich neshodách tím, že slyší naše modlitby a naše prosby. Při mši svaté je stále naší obětí a naším prostředníkem u svého Otce. On se obětuje svému Otci za nás a prosí za nás, aby Otec byl vůči nám milostivý a nevykonával spravedlnost. Koná svoji kněžskou službu, která mu opravdu přísluší a spočívá v tom, „přinášet dary a oběti za hříchy svého lidu“ (srov. Žid 8,3).

Tímto darem, touto obětí je jeho vlastní osoba, proto je velký rozdíl mezi Hos-

tií v monstranci či v ciboriu a mezi Hostií ve mši svaté, i když je přítomný v obou. V monstranci a v ciboriu je Ježíš našeho vzývání a jako potrava pro naše tělo a duši. Ale při mši svaté je naší Obětí a naším Prostředníkem.

Ježíš chce u nás zůstat až do konce světa, protože je hlavou své církve a křesťané jsou jejím tělem. Protože tělo nemůže být spolu s hlavou v nebi, chce hlava se svým tělem zůstat na zemi. Protože je Ježíš ženichem své církve, miluje ji nevysslovně a nemůže být od ní vzdálen. Svátý Pavel komentuje tuto lásku Kristovu ke své církvi: „Mužové, milujte své ženy tak, jako si Kristus zamiloval církev: vydal se za ni, aby ji posvětil tím, že ji očistil koupelí ve vodě, kterou doprovází slovo; on ji totiž před sebe chtěl předvést jako zcela zářící, bez úhony i bez vrásky a bez čehokoliv podobného, ale svatou a neposkvrněnou.“ (Ef 5,25-27)

Křtem se stává křesťan Božím dítětem a členem jeho svaté církve. Dokud zůstává v posvěcující milosti, zůstává také jeho duše ve stavu nevinnosti a Ježíš ho miluje více než nějaký ženich nejkrásnější nevěstu. A Ježíš se nechce oddělit od své církve, která sestává ze všech těchto svatých duší. Spojení Ježíše s jeho církví je duchovní, jak říká prorok Ozeáš: „Zasnoubím se s tebou navždy; zasnoubím se ve spravedlnosti a v právu, v něžné lásce a milosrdenství, zasnoubím se s tebou ve věrnosti a ty poznáš Hospodina.“ (Oz 2,21-22)

Toto spojení ve víře vyžaduje, aby Ježíš Kristus zůstal skrytý a zamlčený, aby jeho nevěsta, věřící duše, se cvičila ve ctnosti víry a dosáhla více zásluh. Tento tolik dobrý a tak něžný ženich naší duše nás chce živit a starat se o všechno, co se nás týká. On uskutečňuje toto dílo lásky v Eucharistii a skrze ni se nám obětuje, aby naší duši posiloval, naše tělo léčil a naši bytost posvěcoval.

Když je naše duše ve stavu smrtelného hříchu, nejsme už dětmi Božími, nýbrž satanovými. Ale když posvěcující milost naší duši zkrášlí, je Ježíš jejím ženichem a nic jí nebrání, aby se stala ještě krásnější a svatější. Farář arský často říkal: „Pokorné duši, která má víru a čisté srdce, neodepře milý Bůh nic.“

(Pokračování)

Z Maira heute 11/2016 přeložil -mp-

Výchova k modlitbě (7)

VIII. PRAKTICKÉ POKYNY A ZPŮSOBY, JAK SE MODLIT

Sv. Terezie od Ježíše zanechala ve svých dílech o modlitbě mnoho konkrétních doporučení. Můžeme spolu s ní vy počíst: poučení o Boží přítomnosti v modlitbě, konkrétní formy modlitby a určitá varování. K těmto pokynům jsou dodány způsoby modlitby, s nimiž se setkáváme.

1. K podstatě modlitby patří stanout a setrvat v Boží přítomnosti

Při modlitbě „...jste samy, dcery, opatřete si společnost. A kdo vám může dělat lepší společnost než Mistr, který vás naučil modlitbě...“ píše sv. Terezie (*Cesta* 26,1). Tím přistupujeme k problému Boží přítomnosti ve všedním životě a zejména v modlitbě.

1.1 Boží přítomnost

Sv. Jan od Kříže vysvětluje, že Bůh je přítomen v člověku trojím způsobem. Je přítomen přirozeností, svou mocí a všudypřítomností. Takto je Bůh přítomen všude, dokonce i v pekle, a tak vše udržuje v existenci. Je tedy přítomen i v hříšném člověku. Každý člověk tedy může nalézt Boha, jehož obraz v sobě nosí, a může se mu poklonit. Tímto způsobem také může začít své modlitební spojení s Bohem. Bůh je přítomen v člověku posvěcující milostí. Ježíš Kristus říká: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“ (Jan 14,23) Tato Boží přítomnost v duši spravedlivého je hlavním základem modlitby. Bůh, kterého miluji, po němž toužím a jehož hledám, je mi blízko, v mém nitru. Stačí vejít do vlastních hlubin, abych ho našel a přebýval s ním, jediným v Trojici. Kromě toho je Bůh přítomen láskou, sjednocením a citem – duchovní zkušeností v člověku, jenž ho s plným vědomím miluje (srov. *Duchovní píseň* 1 a 11,3).

1.2 Kristovo lidství

Kristus říká: „Jestliže mě kdo miluje“ a poukazuje na přítomnost Nejsvětější Trojice v člověku, který miluje Boha. Základem této přítomnosti je tedy

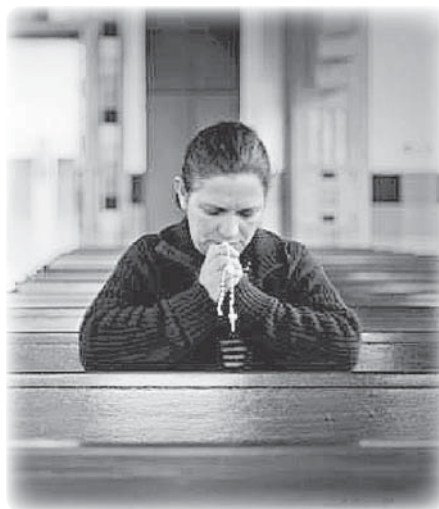
lásky k Ježíši Kristu, čili sám Kristus, Otce povoláný Spasitel světa, který zjevuje nekonečnou Boží lásku hlásáním evangelia a vlastním příkladem. Krátce řečeno, proto středem křesťanské modlitby je Ježíš Kristus. K Otci jdeme skrze Krista a s Kristem, posilováni Duchem Svatým. Na tomto základě sv. Terezie mnohokrát opakovala, že se máme při modlitbě vždy držet lidství Ježíše Krista a nikdy se od něho nesmíme vzdalovat, leda že on sám nás vede jinak (srov. *Život* 22,6–10). Modlitba je v tomto pojetí doprovázením Krista v rozmanitých životních okolnostech.

1.3 Volba konkrétní Boží přítomnosti

Sv. Terezie od Ježíše doporučuje vybrat si Boží přítomnost podle vnitřního naladění. Člověk totiž má jednat v souladu se svým vnitřním stavem, náladou, potřebami. To je doporučení shodné s tím, co doporučuje psychologie. Svěťice o tom pojednává takto: „Jste-li plné radosti, můžete ho kontemplotovat vzkříšeného a vidět, jak vychází z hrobu, a vaše radost bude překypovat... Budete-li zkormoučené a ztrápené, můžete ho kontemplotovat, jak jde do Olivetské zahrady...“ (*Cesta* 26,4) Samozřejmě nic nepřekáží tomu, rozjímat o Vánocích křížovou cestu. On přišel „pro nás a pro naši spásu“, je však lépe nechat se nést tajemstvím vtělení.

2. Konkrétní formy modlitby

Člověk se obvykle nedokáže (a to se týká především začátečníků v modlitbě) příliš dlouho udržet u jednoho před-



mětu či tajemství. Vztahuje se to i na ty, kteří se hodně angažují ve vnější činnosti. U některých lidí se stává, že mají sklon držet se jednoho tajemství. V takovém případě svěťice varuje před ochuzením. Bůh je člověku k dispozici ve všech svých tajemstvích a dokonalostech; rovněž Kristus ve svém lidství (srov. *Hrad v nitru* VI,7,7–14).

2.1 Formy uváděné svatou Terezií od Ježíše

- *Rozumové rozjímaní.* Můžeme mít za předmět události z Ježíšova života, a pak je rozjímané v konkrétních historických a zeměpisných podmínkách; anebo se jako předmět berou pravdy víry. Takové rozjímaní je na počátku určitě užitečné; poskytuje mnoho podrobností, ale pro duchovní užitek mnoho nepřináší. Svěťice obrazně vyjadřuje tento způsob modlitby jako rozjímaní Kristova utrpení a říká: „Je dobré rozumem hloubat, pomyslet na to, kdo tu trpí, jak trpí, proč trpí, pomyslet na lásku, s jakou trpí.“ (*Život* 13,22)

- *Zahledět se na Ježíše Krista.* Jako dokonalejší způsob chápe stanout před trpícím Pánem a hledět na něho, jak on hledí na nás. Ve francouzském překladu Tereziiných děl jsou tato slova přeložena takto: „Kontemplotovat Boha, jak on nás kontemplotuje.“ (*Život* 13,21)

- *Naslouchat, co Bůh říká.* Při modlitbě je třeba pustit Boha ke slovu. Má mnoho co říci. Především chce říci, že nás miluje. Svěťice píše: „Rozjimejte o slovech, která vycházejí z jeho božských úst, a už od prvního pochopíte, jak velikou láskou vás zahrnuje.“ (*Cesta* 26,10)

- *Přátelsky hovořit.* Již v definici nazývá sv. Terezie modlitbu upřímným a mnohokrát opakovaným rozhovorem s milujícím Bohem. Sama takto s Pánem hovoří. K přátelskému rozhovoru vybízí sestry a povzbuzuje je: Umíte přece hovořit s lidmi. (srov. *Cesta* 26,9)

- *Hledět na obrázek.* Velkou pomocí může být pohled na obrázek s náboženskou tematikou nebo na sošku Krista anebo na kříž. V tomto duchu píše: „Lidé rádi patří na obraz milované osoby.“ (*Život* 9,6; *Cesta* 26,9)

- *Obdivovat krásu přírody.* Sv. Jan od Kříže poučuje, že „rozjímat o stvořených věcech je po sebepoznání nejdůležitější na této duchovní cestě, již se kráčí k poznání Boha, a skrze toto rozjímat jeho velikost a vznešenost ve stvoření...“ (*Duchovní píseň* 4,1) Když ve *Výstupu na horu Karmel* vysvětluje tento problém, píše, že veškeré krásy světa „lze a je třeba užívat“, neboť někdo „se k Bohu povznesse spíš prostřednictvím smyslových předmětů“ (III,24,4).

- *Předkládat prosby.* Když o tom poučuje sv. Terezie, zdůrazňuje, že v určitých chvílích je nejsnadnější soustředit se na prosby vyslané k Bohu. Má na mysli prosby v intencích církve, kněží, dobra a spásy lidstva, ale dokonce i modlitby o materiální potřeby lidí, kteří prosí (*Cesta k dokonalosti* 3,10; *Hrad v nitru* VII,1,4).

- *Založit modlitbu na modlitbě Otče náš a na evangeliu* (*Cesta k dokonalosti* 21,3-4; 37,1-2). Hovoří také o recitaci modlitby „Otče náš“ a o pomalém rozjímání každého slova. Zdůrazňuje, že každé slovo evangelia má moc pohnout lidským nitrem.

- *Milovat.* Sv. Alžběta od Nejsvětější Trojice v duchu sv. Terezie popisuje svoji mnohahodinovou modlitbu prostými slovy: „Máme se rádi.“

2.2 Jiné používané způsoby

Normálně je praktikuje mnoho lidí, nejen řeholní osoby.

- V dnešní době se aktualizuje *Ježíšova modlitba*. Mnohé je o ní v knize G. A. Maloney SJ, *Modlitwa serca* (WWD). Podobná je metoda modlitby popsána kardinálem Lercarem jako metoda *Kyrie eleison* - opakování *Pane, smiluj se*.

- V nitru opakovat slova Písma svatého, zejména žalmů a náboženských písní. Někdy nějaký verš za člověkem „chodí“ několik dní.

- Někdo staví rozjímání na růžencových tajemstvích. Zejména na těch tajemstvích, jež obsahují celý Ježíšův život a účast Panny Marie na nich, a také na těch, které obsahují celý lidský život; za základ se bere Boží přítomnost a to, co se má promodlit při rozjímání i během celého dne, ba i déle. Tak se vstoupí do celé hloubky Ježíšova života. S takovým pořádkem modlitby je spojena určitá snadnost, jak nezapomenout na Boží přítom-

nost a na dané téma. Pokud někdo celý den setrval s tajemstvím vtělení, jednoznačně ví, že druhý den bude rozjímat navštívení.

- Podobným způsobem se rozjímá celek evangelia, denně po několika verších nebo nadpis. Je velmi důležité, abychom vstoupili do celku Ježíšova života, a tak si ho osvojili.

- Stejně si lze vzít za základ denní mešní čtení, evangelní podobenství, Kristovy zázraky, jeho výroky.

- Ti, kteří hledají způsoby, jak se modlit, využívají také toho, že si předem určí témata na jednotlivé dny týdne. Pak stačí vědět, zda je pondělí či sobota, aby se poměrně snadno soustředili v každou chvíli a ponořili se do modlitby. Často si rozloží jednotlivé momenty na celý den, např. ve velikonoční době to jsou jednotlivé události a setkání se Zmrtvýchvstalým.

- Co se týče modlitby, jež je postavena na rozjímání Ježíšova utrpení, setkáváme se s různými praktikami. Předpokládáme-li již zmíněný způsob rozjímání: historické rozjímání, hluboké zahledění, pak můžeme vypočítat tyto praktiky: v jednotlivých dnech rozjímat zastavení křížové cesty, modlit se křížovou cestu celý den - od soudu po uložení do hrobu, využívat „čas Ježíšova utrpení“, tzn. každou hodinu navazovat na konkrétní momenty utrpení. Začíná se večer od modlitby Ježíše v zahradě a končí se druhý den večer při uložení Ježíše do hrobu.

3. Varování, jak se vyhnout při modlitbě chybám

3.1 Potřeba vytrvalosti

Musíme si jednoznačně uvědomit, že zde na zemi nikdy nedosáhneme plnosti. Můžeme pouze být na cestě k plnosti. I to největší sjednocení s Bohem, které nám udělí, bude jen částečné, dokud ho nevidíme tváří v tvář. Proto nemůžeme

UPOZORNĚNÍ: Další pokračování (62) **Sumy svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP uveřejníme až v příštím čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

podlehnout znechucení. Bůh neodmítne pohled na sebe tomu, kdo hledá.

Určitého stupně promodlení může člověk dosáhnout vlastním úsilím (spolupracuje-li s Boží milostí). Zároveň však víme, že ve velkých rozrztitostech či vyprahlosti neobstojí žádné umění. Zde má ještě Bůh co říci. Ba co víc, kontemplace se nedosáhne žádnou technikou. Modlitba má nadpřirozený charakter, je to milost a kontemplace je darem daným zdarma. K modlitbě je tedy zapotřebí statečnosti - každý dostává dar statečnosti od Duchu Svatého, aby vytrval při modlitbě, aby hledal Boha, aby ho hledal ve věrnosti povolání, povinností, bez čehož modlitba nemůže existovat (srov. *Výstup na horu Karmel* 21,2; *Život* 2,1-5).

3.2 Modlit se bez únavy hlavy

Poněvadž je modlitba dar, má člověk tento dar pokojně přijímat. Je zde potřeba mnoho pokoje. Sám člověk se může pouze připravit na plnější udělení daru. Nic neurychlí snahou navíc. Pokud nemůže rozjímat, nemá se k tomu nutit. Modlitba totiž nespočívá v myšlení. Může to „urychlit“ pouze rozumnou askézí a věrností. Je tu třeba tzv. hygieny duchovního života: obyčejné jídlo jako všichni, odpočinek (srov. *Výstup na horu Karmel* 24,4-5; *Hrad v nitru* IV,1,11; *Knihy o zakládání* 7,5-9).

3.3 Potřeba ztišení

K modlitbě je třeba mlčení, samoty, ztišení jak vnějšího, tak i vnitřního. Bez tohoto ztišení neexistuje modlitba a bez modlitby není řeholník ani řeholnice (srov. *Výstup na horu Karmel* 24,4-5; 4,3 a 9).

3.4 Potřeba svobody

Plyne z lásky. Naproti tomu láska nenesne těsnat se. Světice píše: „...Ať je jí ponechán volný pohyb, jak se jí zlíbí, nahoru, dolů i na všechny strany, aniž by byla nucena choulit se v jediném pokoji. Když ji Bůh učinil tak velikou...“ (*Hrad v nitru* I,2,8).

3.5 Potřeba rozumnosti

Rozumnost je nutná jak pro ty, kdo se modlí, tak pro ty, kdo je vedou. Světice dokonce hovoří o nutnosti zkrátit modlitbu, když se unavují tělesné síly. Varuje

před tělesným umrtvováním, např. před nadměrným bičováním, před nadměrným prodlužováním modlitby, byť i s vědomím představených. „Rozumnost je totiž zapotřebí ve všem.“ (*Výstup na horu Karmel* 19,13; *Kniha o zakládání* 18,6-7)

3.6 Vyhýbat se strachu a neklidu

Strach se může týkat modlitby, přijímání Eucharistie, jedná-li se o prožitky při modlitbě. Světice dává účinné rady (*Výstup na horu Karmel* 21,9; 22,3; 39,7).

3.7 Dochází k chybám v hodnocení stavu modlitby

Sv. Terezie se s nimi vypořádává v *Cestě k dokonalosti*.

- Pohrdání ústní modlitbou jako praktikou pro prosté lidi. Existuje téměř všeobecné přesvědčení, že ústní modlitba je nejnižším stupněm modlitby. Proto mnoho těch, kteří začali rozjímat, čili vešli – jak se jim zdá – v kontemplaci, odmítají ústní modlitbu jako jich nehodnou. Můžeme zde pominout záležitost pokory. Je však třeba vysvětlit, že ústní modlitba může být kontemplací (*Výstup na horu Karmel* 21,10). Kromě toho se ústní modlitba od rozjímavé liší pramálo. Lze totiž říkat slova nebo je formulovat pouze v myšlenkách. Navíc nemůže existovat ústní modlitba bez modlitby v mysli, tzn. bez vědomé artikulace slov, bez myšlenky o tom, k němuž hovořím, atd. K plnosti vnitřní modlitby vede „(ústní) modlitba a rozjímání“ (*Výstup na horu Karmel* 24,2; *Hrad v nitru* I,1,7). Může se také stát, že pro někoho staršího bude jedinou dostupnou modlitbou modlitba ústní.

V podstatě je to prosté i tehdy, když má někdo těžkosti s ústní modlitbou nebo když neumí rozjímat či už nedokáže.

Pouze kdyby někdo ústní modlitbou pohrdal jako méně dokonalou, bylo by mu třeba doporučit, aby se modlil také ústně.

- Všem, kteří se modlí, se při modlitbě stává, že se zjistí jejich city, že radostně pobývají déle trvající chvíli s Bohem. Pak si někteří myslí, že jim byl dán vyšší stav vlité modlitby. Je třeba jasně říci, že nejsou každé živější city při modlitbě již vlitou kontemplací. Citové prožívání totiž závisí na typu psychiky. Spíš intelektuálnější typy nepocítují útěchy při modlitbě. Naproti tomu, co se týče vlité kontemplace, je třeba říci, že může existovat opravdová vlitá kontemplace temné víry bez jakýchkoli duchovních útěch.

Nejlépe je tedy nezkoumat stav ani stupeň modlitby, pouze se modlit, tzn. vždy hledat Boha, hledat způsob, jak u něho setrvat a jak s Nalezeným přebývat.

Souhrn

Způsobů modlitby je nekonečné množství. V knize *Zacznijmy znóv sie modlitc* (Začneme se znovu modlit) předkládá Basset způsob, jak vejít v usebranost při modlitbě naprostým uvolněním, k němuž dochází v pozici leže. Další se modlí se vzpaženými rukama, ještě další mají za to, že nejlepší je pozice *lotosu* nebo stát na hlavě... I to může být způsob, jak setrvat u Boha. Nedoporučuje se však k veřejné modlitbě. Ve skutečnosti není nejdůležitější způsob modlitby, ale ustavičné hledání rozmanitých způsobů, jak stát před tváří živého Boha.

(Pokračování)

Z Jerzy Gogola (ed.): *Řeholní formace.*

Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Olomouc 2002

(Redakčně upraveno)

KARDINÁL DUKA: NEREGULOVANÁ MIGRACE PŘINÁŠELA VŽDY KULTURNĚ- SPOLEČENSKÝ PROPAD

Biskupové Čech a Slovenska mají vážné pochybnosti o vhodnosti současných řešení migračního problému v Evropě. V Bratislavě proběhla mezinárodní konference (21. 2. 2017), které se kromě biskupů zúčastnili také političtí představitelé obou zemí. Podle kardinála Dominika Duky může nekontrolovaná migrace vést k dezintegraci společnosti. Jak upozornil, aktuální situace v zemích západní Evropy je pro nás varováním. Zdůraznil, že migrace musí být regulována takovým způsobem, aby brala ohled nejen na dobro migrantů, ale také obyvatel hostitelských zemí. „Neregulovaná migrace v celé historii lidstva vždy přinášela násilí, války, ekonomický a kulturně-společenský propad,“ řekl pražský arcibiskup.

Bratislavský arcibiskup a předseda Konference biskupů Slovenska Stanislav Zvolenský ve svém vystoupení upozornil, že příchod tisíců migrantů z muslimského světa může zásadně změnit naši civilizaci, a dodal, že „my toto setkání v průběhu desetiletí nemusíme ustát“. Země západní civilizace mají sice křesťanské kořeny, ale vliv křesťanství na jejich formování klesá, varoval arcibiskup Zvolenský.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
22. 2. 2017

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Když ještě mluvil, zastínil je najednou světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchajte!“ Jak to uředníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli.

Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihl oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše.

Když sestupovali z hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

**Ve dnech 5. – 7. května 2017 se koná TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ
ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOVNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI.** Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž.
Kontakt: rodina Machů, Sehradice • tel.: 577 138 029, mobil: 737 186 039.

DUCHOVNĚ-ODPOČINKOVÝ POBYT V TERMÁLNÍCH LÁZNÍCH PODHÁJSKA - Termín: 1. 5. – 6. 5. 2017

Duchově-odpočinkový pobyt v termálních lázních Podhájska s návštěvou největšího slovenského betléma v Rajecké Lesné a nejstaršího poutního místa na Slovensku Marianka. Během pobytu budou mít účastníci možnost relaxovat v termálech a načerpat sílu na duchovní obnovu, kterou povede známý jezuita P. František Lízna. **Hlaste se nejpозději do 24. března 2017.**

Další informace a přihlášky: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32,
500 03 Hradec Králové • tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328 •
e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskhk.cz nebo www.simeon.cz.



Nečekané třetí dítě

Tisková zpráva Hnutí Pro život ČR

Hnutí Pro život ČR se obrátilo na předsedu vlády Bohuslava Sobotku dopisem⁽¹⁾, v němž upozorňuje vládu, že navzdory četným mediálním prohlášením o podpoře rodiny nabízí stát v krizovém momentu nečekaného počtu pouze jedinou „sociální službu“ – usmrcení nenarozeného dítěte. Hnutí Pro život ČR vyzývá vládu ke krokům, které podpoří rodiny čekající zejména třetí dítě, aby nebyly pod tak silným ekonomickým tlakem volit řešení, které ho později litují.

Přestože se počet chirurgických umělých potratů v letech 2014 a 2015 opět mírně snížil, bylo jen v roce 2015 usmrceno 20 403 dětí před narozením. Nejvyšší počet umělých potratů byl registrován u žen se dvěma dětmi a u nesezdaných žen. Česká republika přitom patří k nejbohatším zemím na světě, a přesto nemá funkční nástroj, jak pomoci těm, kteří nečekaně počnou dítě.

Stát žije na úkor funkčních rodin

„Máme zkušenost, že nejdůležitější vliv na rozhodnutí ženy má otec dítěte, širší rodina a další společenské faktory,“ říká Zdeňka Rybová, místopředsedkyně Hnutí Pro život ČR a vedoucí projektu *Linka pomoci*. „Nelze však přehlížet tiché ekonomické vysávání rodin státem. To fak-

ticky uvrhuje rodiny s dětmi do relativní chudoby a tím dělá přijetí dětí obtížnější. To se týká zvláště třetího dítěte.“

Typický anonymizovaný dotaz na Linku pomoci: „*Asi nespadam mezi ženy, které jsou v opravdové tísní. Je mi téměř třicet let a máme s partnerem dvě zdravé a šťastné děti. Minulý týden jsem zjistila, že jsem nečekaně otěhotněla. Měla jsem celý krátký týden na to, abych si sama za sebe promyslela své možnosti, a celý dlouhý týden na to, abych své těhotenství přijala a to malíček měla ráda. Můj partner si dítě nepřejí. Vůbec nechápe, proč jsem smutná, a nesnese mě plačící. Máme spolu hezký vztah, máme si co říci a vím, že mě má rád. Vůbec s ním ale za těchto okolností nemůžu o své bolesti mluvit. Jen trochu probrat naše finanční možnosti, on však vůbec nevidí šanci, abychom zvládli tři děti. V každé matce se zákonitě probudí ochranný pud a láska. Proč příroda nezařídila, aby i muži prožívali to samé? Zatím jsem v situaci, že na potrat musím jít už příští týden. Důležitá věc je ještě ta, že partner dítě nechce především z existenčních důvodů. Máme malý byt a na větší nemáme peníze. S prostorem bychom tedy hrozně válčili. Také by bylo třeba větší auto a spousta jiného. Já to taky vidím, že na to ty finance opravdu nejsou.*

Udělal bych ale vše pro to dítě. Moc dobře si uvědomuji, že celý život na něj budu

myslet a tesknit, že jsem ho nikdy nemohla obejmout a dát mu svoji lásku. Kdykoliv potkám své známé, kteří právě teď čerstvě čekají miminka, budu v jejich dětech vidět právě to naše. Mám pocit, že ho odstrčíme, a ono nás přitom potřebuje. A stále si představuju takového malého broučka, který je živý, a říkám si, že pokud by mi někdo dal do rukou takto malinkaté dítě, jak je v břiše, a řekl: »Zabij, je to tvé dítě« – to bych přece nemohla! A zároveň proklínám zákony, které jsou v našem státě v tomto až moc benevolentní. Že dávají právě našim partnerům MOC takto jednoduše rozhodovat... je toho tolik!“

Rodiny generují bohatství

Období reálného socialismu sice skončilo před mnoha lety, náklady rodičů na výchovu dětí stát ale nezajímají. Naopak zcela socialisticky práci rodičů a zisky z dobře vychovaných dětí vesele „znárodňuje“.

Oproti bezdětným se stejnou výší příjmu přispějí pracující rodiče s průměrným hrubým příjmem s prvním vychovaným dítětem státu 3,5 milionů Kč, s druhým 6,8 milionů Kč, s třetím dokonce 10,1 milionů Kč a s každým dalším dítětem se jedná o další více než 3 miliony korun. Jsou to rodiče s dětmi, kteří v dlouhodobém horizontu generováním lidského kapitálu financují stát a kteří jsou zároveň těmito transfery nejvíce ekonomicky znevýhodňovanou skupinou.

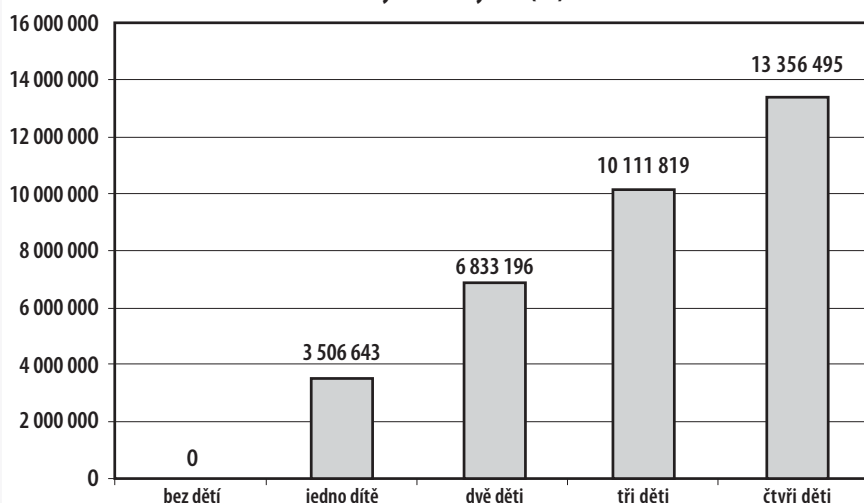
Rodiny s dětmi založené na odpovědném manželství jsou zároveň skupinou, která pobírá nejméně sociálních dávek.

Neplodná státní politika

Přes dílčí pozitivní kroky není státní politika k rodinám s dětmi zrovna přívětivá: směšné důchodové zabezpečení žen, které upřednostnily mateřství před kariérou, ekonomický nátlak na co nejrychlejší odložení dítěte do jeslí a zapojení žen do „pracovního procesu“ nebo devastující návrh *Koncepce rodinné politiky*.

Úhrnná plodnost stále leží hluboko pod hranicí prosté reprodukce 2,1 narozených dětí jedné ženě. V roce 2015 dosahovala 1,57 narozených dětí na jednu ženu. I nadále pokračuje trend rostoucího průměrného věku matek a podíl dětí narozených v manželství v roce 2015 činil 52,2 %.

Transferový příspěvek rodiny k udržitelnosti veřejných financí za celý životní cyklus (Kč)



Co to změnit?

Funkční rodina založená na manželství je ve státním zájmu. Je i nejlepší prevencí tisíců potratů, skutečným řešením důchodů, migrace a trvalé udržitelnosti české společnosti.

Proto Hnutí Pro život ČR vyzývá k přehodnocení přístupu státu. Zvláště otázka bydlení a splácení hypoték je při rozhodování o životě či usmrcení nenarozeného dítěte zásadní. Pokud by např. stát skrze Státní fond rozvoje bydlení nabídl bezúročnou půjčku s možností snižování dluhu s narozením každého dalšího dítěte, bylo by to skutečné řešení. Rodiny čekající nečekaně dítě by pak nebyly pod tak silným ekonomickým tlakem volit řešení, kterého později litují.

Hnutí Pro život ČR věří, že umělé potraty mají alternativu. Rodina je klíčem a zaslouží si nejen rétorickou, ale skutečnou podporu.

HPŽ ČR, 22. 2. 2017

Poznámky:

⁽¹⁾ Viz <http://hnutiprozivot.cz/download/zpravy/2640-premier-treti-dite.pdf>. [pozn. red.]

Svatá Matka Tereza patronkou všech hnutí Pro život

„Úhelným kamenem nového humanismu je přijímání nenarozených dětí,“ ocitoval Matku Terezu z Kalkaty čestný předseda italského Hnutí Pro život Carlo Casini. V rozhovoru pro Vatikánský rozhlas připomíná, že právě světice z Kalkaty je patronkou všech těchto hnutí. V této souvislosti ji citoval ve své promluvě při modlitbě Anděl Páně v neděli 5. února papež František.

„Pokud přistoupíme na to, aby matky mohly odstraňovat plod svého lůna, co nám zůstane? Potrat je počátkem ohrožení míru ve světě,“ zdůrazňovala opakovaně svatá Matka Tereza a vybízela k angažovanosti za to, aby ženy nebyly nikde na světě nuceny k potratům – říká předseda italského Hnutí Pro život:

„Je také pravda, že nejubožejšími z ubohých jsou děti ještě nenarozené. Je to naprosto holé lidství, které nevlastní absolutně nic. A pokud je zbaveno do-

konce i lásky matky, je opravdu tím nejubožejším z ubohých. Matka Tereza vyslovila šokující větu: »V Kalkatě chodím sbírat umírající vyhozené na smetiště, jsou se mnou v posledních chvílích svého života a zakoušejí minimum lásky.



Neexistuje ale žádné právo, které by říkalo, že je dobré vyhazovat starce, nemocné či malomocné na smetiště, aby tam zemřeli. Avšak v případě nenarozených dětí se to děje se svolením zákona a ti, kdo je zabíjejí, jsou za to dokonce placeni.«

Carlo Casini také zdůraznil, že je nutné zamyslet se nad počátkem lidského života. Matka Tereza říkala, že malé, ještě nenarozené dítě bylo stvořeno k čemusi velikému: totiž milovat a být milováno. A to by se mělo stát předmětem hluboké reflexe.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 6. 2. 2017

Křesťanská naděje – v naději poznáváme ... - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

nyní vnáší smutné a bezútěšné znamení lidské pýchy a nenasytosti. Lidská pýcha vykořisťuje a ničí tvorstvo.

Pán nás však nenechává samotné a také v tomto bezútěšném rámci nám dává novou vyhlídku osvobození a všeobecné spásy. A na to s radostí poukazuje Pavel, když nás vybízí, abychom vnímali sténání celého tvorstva. Je to silný výraz: sténání celého tvorstva. Jsme-li vnímaví, skutečně kolem nás všechno sténá. Samotné tvorstvo i my lidé sténáme a Duch Svatý vzdychá v nás, v našem srdci. Tyto vzdychy však nejsou neplodným a bezútěšným nářkem, nýbrž – jak upřesňuje Apoštol – sténáním rodičky, sténáním toho, kdo trpí, ale ví, že přichází na svět nový život. A v našem případě tomu tak opravdu je. Potýkáme se ještě s důsledky svého hříchu a všechno kolem nás dosud nese znamení našich námah, našich nedostatků a naší uzavřenosti. Současně však víme, že jsme byli zachráněni Pánem, a je nám již dáno nahlížet a zakoušet

v sobě a v tom, co nás obklopuje, znamení Zmrtvýchvstání, Paschy, která je příčinou nového stvoření.

Takový je obsah naší naděje. Křesťan nežije mimo svět, umí rozpoznat ve svém životě a v tom, co ho obklopuje, znamení špatnosti, sobectví a hříchu. Je solidární s tím, kdo trpí, kdo pláče, kdo je odsouván stranou a kdo zakouší beznaděj... Křesťan se však zároveň naučil dívat se na to všechno očima Paschy, oči-



ma zmrtvýchvstalého Krista. Ví tedy, že prožíváme čas očekávání, čas horoucí touhy, která přesahuje přítomnost, čas naplňování. V naději víme, že Pán chce svým milosrdenstvím jednou provždy zahojit raněná a zdrčená srdce a všechno, co člověk svou bezbožností pošlapal. Tímto způsobem Pán obrodí nový svět a nové lidstvo smířené v jeho lásce jednou provždy.

Kolikrát jenom jsme my křesťané pokoušeni zklamáním, pesimismem... Někdy podléháme zbytečnému nářku anebo se ocitneme beze slov a ani nevíme, oč se máme vlastně modlit a v co doufat... Opět nám však přichází na pomoc Duch Svatý, dech naší naděje, který oživuje sténání i očekávání našeho srdce. Duch vidí za negativní zdání přítomnosti a už nyní nám zjevuje nová nebesa a novou zemi, které pro lidstvo připravuje Pán.

Přeložil Milan Glaser SJ,
Česká sekce Rádía Vatikán

Najít víru v Boha

Matka Tereza byla kanonizována 4. října 2016 papežem Františkem. V nebi touží zapalovat světlo víry a lásky v srdci každého člověka. Seznamme se s jejími radami a vybídnutími.

Svatost není luxusem určeným pro nemnohé, ale obecnou povinností – tvou i mou.

Svatý Tomáš říká: „Svatost není nic jiného než neochvějný postoj“ – hrdinský čin duše odevzdávající se Bohu. Naše pokroky na cestě svatosti závisí na Bohu i na nás samotných – na milosti Boží a na naší vůli dosáhnout svatosti. Musíme v sobě nosit opravdové, živé rozhodnutí k tomu, že chceme dosáhnout svatosti. „Být svatým“ znamená: zbavím se všeho, co není Bohem.

Uč se věřit a milovat

Nikdy, ani na chvíli jsem nepochybovala o existenci Boha, ale vím, že se to některým lidem stává. Pokud toužíš najít víru v Boha, navázat s ním osobní kontakt, začni nejdřív pomáhat druhým, prokazuj jim lásku – a to přinese obzvláštní milosti, které promění tvoji duši. A tehdy se postupně začneš otevírat a zažívat radost, jakou dává Boží láska. Láska a víra jdou ruku v ruce, vzájemně se doplňují. Opravdová víra se vždycky vyjadřuje láskou.

Ježíš se vtěluje do hladového, nahého, do bezdomovce, do nemocného, uvězněného, osamělého, zavrženého a říká: „Mně jste to udělali.“ (Mt 25,40) Touží po naší lásce tak, jako po ní touží naši ubozí. To je hlad, který ty i já musíme najít. Lidé ztrácejí víru, protože dovolují, aby jimi vládl sobectví, hřích a honba za penězi.

Jestliže se toužíš naučit věřit a milovat, hled' na Ježíše, odevzdávej se mu v každodenní modlitbě a důvěřuj mu naprosto, důvěřuj jako dítě. Jen tehdy zmizí tvé pochybnosti a budeš mít pokoj v srdci. Ježíš řekl: „Nebudete-li jako děti, nevejdet do nebeského království.“ (Mt 18,3) Ale nikdo tě nemůže k takové změně přinutit. Ani všemohoucí Bůh nemůže nikoho obrátit proti jeho vůli. Jedině když si uvědomíme svoji nicotnost, svoji prázdnotu, teprve tehdy nás Bůh může naplnit sám sebou.

Přijmi, co ti Bůh dává, a odplácej mu hlubokou vděčností. Jestliže tě Bůh obdaroval velkým bohatstvím, starej se ho dobře užívat, poděl se s druhými, a zvláště s těmi, kdo nic nemají. Vždycky se snaž dělit s potřebnými, poněvadž třeba nevelká pomoc je může zachránit před zoufalstvím. A pamatuj na to, abys nezískával víc, než potřebuješ.

Pokrm duše

Vždycky začínám modlitbu v tichu, poněvadž Bůh promlouvá v tichosti srdce. Bůh je přítelem ticha – máme Bohu naslouchat, protože důležité není to, co říkáme my, ale to, co nám on touží povědět. Modlitba je pokrmem duše; čím je krev pro tělo, tím je modlitba pro duši. Díky modlitbě se naše srdce stávají čistými a ušlechtilými. Čisté srdce může vidět Boha, může k Bohu promlouvat a vnímat Boží lásku v jiných lidech. Mít čisté srdce, to znamená být otevřený a upřímný ve vztahu k Bohu a nic před ním neskrývat. Jestliže hledáš Boha a nevíš, kde se svým hledáním začít, nauč se modlit a pusť se do těžkostí každodenní modlitby. Hledej



Přinášení relikvie Matky Terezy na náměstí Svatého Petra v Římě během beatifikační mše svaté

ho v tichu, v modlitbě, uctívej ho přítomného v Eucharistii, potom ho najdeš v trpících, v lidech potřebujících tvoji pomoc. Můžeš se modlit vždycky a všude.

Když se denně budeme modlit, dostaneme odpověď na všechny otázky, které nás trápí. Bez modlitby bych nedokázala pracovat ani půl hodiny. Bůh mi dává sílu díky modlitbě.

Začíněj a konči svůj den modlitbou. Obracej se na Boha jako dítě. Jestliže to vypadá, že se těžko dostáváš k modlitbě, můžeš říci: „Přijď, Duchu Svátý, veď mne, osvět' mou mysl, abych se dokázal(a) modlit.“ Během modlitby Bohu poděkuj za všechny dary, protože každá věc pochází od něho, je jeho darem pro tebe. Můžeš se pomodlit *Otčenáš, Zdrávas, Maria, růženec, Věřím v Boha* a všechny další známé modlitby. Jestliže uvěříš v Boha a v moc modlitby, překonáš všechny pocity pochybnosti, strachu i osamění, kterým lidé všeobecně podléhají. Přijmi obtíže každodenní modlitby. Ta rozšiřuje srdce, které se otevírá Bohu, a Bůh nám sám sebe dává jako dar. Proste a hledejte, a vaše srdce se stane tak obrovským, že dokáže přijmout Boha a udržet ho ve vlastnictví.

Láska začíná doma, proto je tak důležitá rodinná modlitba. Jestliže se budete společně modlit, zůstanete spolu, vzájemně se budete obdarovávat láskou, jakou Bůh obdarovává každého z vás. Děti je třeba učit modlitbě, rodiče se mají modlit spolu s dětmi.

Lidé se na mě obracejí s otázkou, jaké rady mohu dát těm, co žijí ve znesvářeném manželství. Odpovídám vždycky: „Ať se modlí a odpouštějí si!“

Dětem ze znesvářených rodin říkám totéž: „Modlete se a odpouštějte.“ Osamělým matkám, připraveným o rodinnou oporu, rovněž opakují: „Modlete se a odpouštějte.“

Jdi ke zpovědi

Na naší cestě k plnému štěstí je absolutně nutná jedna věc: zpověď. Zpověď je úkonem pokory, svátostí lásky a odpuštění, ve kterém dovoluji Ježíši, aby mě uvolnil od všeho, co dělá a ničí. Ke zpovědi máme přistupovat s velikou prostotou, jako děti.

Když tě něco trápí, jdi ke zpovědi a očisti svoje srdce, protože Ježíš pro-

Modlitba svaté Matky Terezy

střednictvím kněze odpouští všechno. Jak záračný je ten dar Boha, díky němuž zatížení hříchem můžeme pokleknout ve zpovědnici a za chvíli již odejít úplně očištěni!

Každý večer před usnutím máš zpytovat svědomí. (Nevíš, zda se dožiješ rána!) Všechno, co tě trápí, co tíží tvé svědomí, musíš vyznat při zpovědi, a potom se napravit. Pokud jsi například někomu něco ukradl, snaž se to vrátit. Pokud jsi někoho pohněval, popros o odpuštění, neodkládej to. Není-li to možné, tak alespoň Bohu vyznej, že toho velmi lituješ. Jak je dobré jít ke zpovědi a zbavit se tíže, co nás drtí, a mít čisté srdce.

Hřích jde za námi, je v nás. Nesmíme se nikdy nechat odradit a propadat zoufalství, ale věřit v soucitnou Boží lásku. Jsme pro něho drahocenní, protože nás miluje, miluje tak něžně, že nás utvořil svými dlaněmi. Když se ti zdá, že tvoje srdce už pukne bolestí, pomysli jen takto: „Jsem pro něho drahocenný(á), miluje mě. Oslovil mě jménem. Jsem jeho vlastnictvím.“

Pamatujte, že Bůh je milosrdný Otec všech lidí. Jsme jeho dětmi a vždycky nám odpustí, osvobodí nás, uzdraví, jen když se na něho obrátíme. Dříve však pohlédněte do hlubin vlastního srdce, zda v něm netkví roztrpčenost vůči lidem, kterým nedokážete odpustit, protože není možné obracet se k Bohu s prosbou o odpuštění, pokud my sami nechceme odpustit druhým. Pamatujte si, že když vaše lítost bude opravdu upřímná, plynoucí z čistého srdce, tehdy zažijete zázrak Božího milosrdenství. Proste o to, abyste dokázali odpustit těm, kteří vás ranili, nebo těm, které nemáte rádi, a odpouštějte stejně tak, jak bylo odpuštěno vám.

Poklad Eucharistie

Když budeme uctívat Krista skrytého v Eucharistii, budeme ho spatřovat v pokorných a zanedbaných tělech ubohých. Náš den začínáme účastí na mši svaté s přijímáním Nejsvětější svátosti, končíme ho pak hodinovou adorací, která nás přibližuje k Ježíši a sjednocuje s ním i s ubohými; tím, že jim sloužíme, sloužíme jemu. Nedokážu si představit ani jediný den bez Eucharistie. Dotýkám se Ježíše, sloužím mu v ubohých, posilována jeho láskou.

Drahý Ježíši, pomoz mi šířit Tvoji vůni, kamkoliv se vydám. Naplň mou duši Tvým Duchem a žitím. Pronikni a do svého držení vezmi celou moji bytost, aby tak byl můj život jenom vyzařováním Tvého života. Svít skrze mne a buď ve mně, aby tak každá duše, kterou potkám, mohla ve mně vnímat Tvoji přítomnost. Učiň, aby při pohledu na mne neviděla mne, ale Tebe, Ježíši. Zůstaň ve mně, a budu zářit Tvým jasem, stanu se světlem pro druhé. Světlem, které plně pochází od Tebe, Ježíši, a ne ode mne. To Ty budeš zářit skrze mne. Dovol mi Tě chválit způsobem Tobě nejmilejším – prostřednictvím toho, že budu Tvým světlem pro druhé. Dovol mi hlásat Tě beze slov. Ne slovem, ale příkladem. Silou, která přitahuje, dobrými plody toho, co dělám, a viditelnou ohromností lásky, kterou k Tobě chová mé srdce. Amen.

Modlitba ke svaté Matce Tereze

Svatá Matko Terezo z Kalkaty, ty jsi dovolila, aby Ježíšova žízeň na kříži v tobě vzplanula jako živý plamen tak, že ses stala světlem jeho lásky pro druhé. Vypros u Ježíšova Srdce (*uved' svůj úmysl*). Nauč mě Ježíši dovolovat, aby mohl pronikat celou mou bytostí a používal ji, aby tak i můj život zářil jeho světlem a jeho láskou k bližním. Amen.

Jsme stvořeni k lásce, tak velice toužíme po Bohu. Proto se Ježíš s námi dělí svým božským žitím i láskou a dává se nám jako pokrm v Eucharistii. Musíme ho přijímat čistým srdcem. Mou největší láskou je Ježíš v Eucharistii. Právě v ní ho potkávám, dostávám ho, miluji, a pak ho poznávám a sloužím mu v těch nejubožejších z ubohých. Můj život by byl prázdný, kdybych nepřijímala každodenně svaté přijímání. Jen díky vroucí modlitbě a svatému přijímání můžeme žít s Ježíšem, pro Ježíše a pro naše ubohé.

Nemůžeme od našeho života oddělit Eucharistii. Lidé se nás ptají: „Odkud sestry čerpají radost a sílu dělat všechno to, co dělají?“ Dostáváme to všechno od Ježíše přítomného v Eucharistii. Proto je Eucharistie středem našeho života... Bez Ježíše bych nedokázala přežít ani jediný den, ani třeba jednu hodinu svého života.

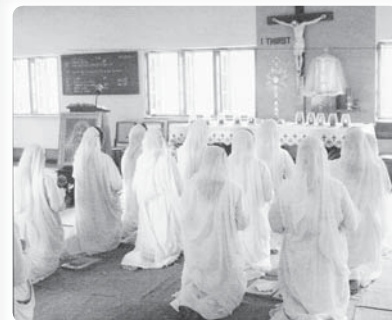
Největší ohrožení pokoje

Největším ohrožením pokoje je aborce, poněvadž to je přímá válka, to je zločin, vražda uskutečněná rukama matky. A my čteme v Písmu svatém, protože Bůh mluví zcela jasně: „I kdyby ženy zapomínaly, já na tebe nezapomenu. Hleď, vyryl jsem si tě na dlaně svých rukou.“ (Iz 49,15–16) (...) nenarozené dítě spočívá v Boží dlaní (...) Hodně lidí si dělá starosti o děti z Indie, děti z Afriky, kde jich hodně umírá v důsledku podvýživy, hladu a tak dále, ale miliony dětí umírají zabíjené úmyslně, z rozhodnutí matek. Proto je tedy potrat největším ničitелеm pokoje. Vždyť přeče

jestliže matka může zabít vlastní dítě, čím je pro mne zabít tebe, a čím pro tebe – zabít mě? Nestojí před námi žádná překážka.

Smysl utrpení

Není možné následovat Krista bez přijetí kříže. Každý musí vzít svůj kříž a doprovázet Ježíše při jeho cestě na Kalvárii, jen tehdy budeme spolu s ním mít podíl na radosti zmrtvýchvstání. Utrpení není trestem, ale znamením, že jsme se k Ježíši trpícím na kříži tak velice přiblížili, že on nás může políbit, ukázat nám svou lásku,



Každodenní adorace Nejsvětější svátosti dává sílu přijmout hrdinskou službu mezi nejubožejšími

umožnit nám podíl na jeho poslání. Nedovolte nikdy, abyste v době noci utrpení zapomněli, že ve sjednocení s Kristem se trápení stává cestou, která vede k radosti zmrtvýchvstání.

Pramen: Matka Tereza, „Pójdź, bądź moim światłem“. Soukromé dopisy „Świętej z Kalkuty“, Kraków 2008 Z Miłujcie się! 4/2016 přeložila -vv-

Pondělí 13. 3. 2017

6:05 Bol som mimo: Richard Čanaky – Vydrate metamorfozy **7:10** Dvanáct rwandských mučedníků **7:30** Outdoor Films s Heřmanem Volfem (26. díl): Nikdy se nevzdávej **9:05** Chudoba – Sestra Rachel **9:25** Paprsek Boží lásky – Kosovo **10:00** Buon giorno s Františkem **11:05** Setkání **11:25** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřebyny – Brdy **11:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Jak se ztratili **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Danças Ocultas & Dom la Nena **13:30** Řád svatého Huberta **13:50** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **14:20** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě **16:00** V souvislostech (176. díl) **16:20** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **17:10** Sekce pro mládež ČBK **17:40** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **18:05** Můj Bůh a Walter: Ateismus **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Kouzelná slůvka [P] **18:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **18:45** Vzdělanost – Otec Miroslav **19:00** Vatican magazine (900. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Kardinál Štěpán Trochta **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **20:00** Dům nejen ze skla [L] **21:05** Arménie – Víra hory přenáší **21:35** Terra Santa news: 8. 3. 2017 **22:00** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Z mých soudů ti vzejde světlo **23:05** Vatican magazine (900. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Kulatý stůl: Nemoci duše II.: Schizofrenie. **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 14. 3. 2017

6:05 Má vlast: Zámek Holešov I. **7:00** Můj Bůh a Walter: Ateismus **7:25** Pod lampou **9:30** Ars Vaticana (12. díl) **9:40** V souvislostech (176. díl) **10:05** Vatican magazine (900. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Z mých soudů ti vzejde světlo **11:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Kouzelná slůvka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Chudoba – Sestra Rachel **12:40** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná – publicistka **13:35** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřebyny – Brdy **13:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **14:10** Rumunsko – Unítate **14:25** Kulatý stůl: Nemoci duše II.: Schizofrenie. **16:00** BET LECHEM – vnitřní domov (33. díl): Radim Ucháč – prezident Hnutí pro život ČR **16:15** Jak potkávat svět (48. díl): S Ladkou Košíkovou **17:40** Vezmi a čti: Únor 2017 **18:00** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Proč se mýt? [P] **18:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **18:45** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **19:15** Česká věda **19:30** Zpravodajské Noeviny (847. díl): 14. 3. 2017 [P] **20:00** Missio magazin: Březen 2017 [P] **21:05** Řeckokatolický magazin (100. díl) [P] **21:20** Zpravodajské Noeviny (847. díl): 14. 3. 2017 **21:45** Post Scriptum **22:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (130. díl): Písničky z malířovy palety **23:40** Terra Santa news: 8. 3. 2017 **0:05** Outdoor Films s Natálií a Michalem Maděrovými (34. díl): Na jakaku kolem Velké Británie **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 15. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (847. díl): 14. 3. 2017 **6:25** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě **8:00** Vatican magazine (900. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:30** Já, Vlado Bočev **8:40** Mariánské korunovace v dějinách **9:05** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **9:25** Ars Vaticana (12. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **11:00** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **11:10** Sám o sobě: Myšlenky otce kardinála Tomáše Špidlíka **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Proč se mýt? **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Pražská Loreta **13:15** Jezuitské redukce v Paraguayi **13:35** Cestujeme regionem Záhorie **14:35** Skryté poklady: Vladimír **15:00** ARTBITR

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

– Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **15:15** Chudoba – Sestra Rachel **15:35** Zpravodajské Noeviny (847. díl): 14. 3. 2017 **16:00** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **16:20** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (130. díl): Písničky z malířovy palety **18:05** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **18:25** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Včera není dnes [P] **18:45** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **19:30** Terra Santa news: 15. 3. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **21:25** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít [P] **22:35** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **23:00** Generální audience Svatého otce **23:40** Outdoor Films s Miloslavem Stinglem (10. díl): Neustále ve spisovatelské pubertě **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 16. 3. 2017

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **6:30** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **7:20** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **7:40** Doma, to je něco úžasného... **8:35** Skryté poklady: Lubomír **9:05** Rok vína **9:30** Chléb náš vezdejší **9:40** Terra Santa news: 15. 3. 2017 **10:05** Kulatý stůl: Nemoci duše II.: Schizofrenie. **11:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Včera není dnes **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Má vlast: Zámek Holešov I. **13:15** Paprsek Boží lásky – Kosovo **13:45** Generální audience Svatého otce **14:25** Řeckokatolický magazin (100. díl) **14:40** Setkání **15:00** Víra do kapsy **15:20** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřebyny – Brdy **15:30** Dvanáct rwandských mučedníků **15:45** Ars Vaticana (13. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny (847. díl): 14. 3. 2017 **16:25** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná – publicistka **17:20** Vatican magazine (900. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:00** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Léky nejsou bombóny [P] **18:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **18:45** Česká věda **19:00** Večeře u Slovaka: 3. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (848. díl): 16. 3. 2017 [P] **20:00** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda [L] **21:10** Putování po evropských kláštřech: Dominikáni z Huissen **21:40** Zpravodajské Noeviny (848. díl): 16. 3. 2017 **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (848. díl): 16. 3. 2017 **0:30** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **0:40** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 17. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (848. díl): 16. 3. 2017 **6:25** Klapka s ... (85. díl): ZŠ Vyhne, Slovensko **7:25** Hudební okénko (2. díl) **8:00** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **8:20** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít **9:30** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **10:10** Dům nejen ze skla **11:15** Sekce pro mládež ČBK **11:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Léky nejsou bombóny **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **13:10** Danças Ocultas

& Dom la Nena **13:55** Bez tebe to nejde **15:00** Křížová cesta z Lurd **15:15** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **16:05** Zpravodajské Noeviny (848. díl): 16. 3. 2017 **16:25** Smírčí kříž **16:50** Missio magazin: Březen 2017 **18:00** Skryté poklady: Vladimír **18:25** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Jahodová party [P] **18:45** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **19:05** Putování po evropských kláštřech: Dominikáni z Huissen **19:35** Radost – Sestra Lucia **20:00** Kulatý stůl: 90 let salesiánů v Čechách [L] **21:45** V pohorách po horách (20. díl): Skalka – Hřebyny – Brdy **22:00** Večeře u Slovaka: 3. neděle postní **22:25** Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **23:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **0:10** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná – publicistka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 18. 3. 2017

6:05 Obdarovávání – Otec Radek **6:20** Rozhovor s Mons. Dariem Vigaňo **6:50** Život na zámku Břežany **7:20** Dům nejen ze skla **8:25** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **8:30** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **9:00** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **9:35** Zachraňme kostely (7. díl): Kostel sv. Markéty ve Skytalech **9:55** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **10:35** Svěcení kaple Božího milosrdenství **10:50** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **11:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (1. díl): Úvahy na prahu tisíciletí **11:35** Zpravodajské Noeviny (848. díl): 16. 3. 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Pod lampou **14:30** Vatican magazine (900. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:00** Večeře u Slovaka: 3. neděle postní **15:25** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **16:35** Terra Santa news: 15. 3. 2017 **16:55** Missio magazin: Březen 2017 **18:00** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Jahodová party **18:40** Sedmihlásky (78. díl): Seděla na jamě **18:50** Dvanáct rwandských mučedníků **19:05** Řeckokatolický magazin (100. díl) **19:20** V pohorách po horách (21. díl): Dívčí hrady – Pálava očima Jiřího Krácalíka **19:30** V souvislostech (177. díl) [P] **20:00** Guadalupe: Živý obraz **21:00** Cesta k andělům (103. díl): Vojtěch Kodet – karmelitán **22:00** Post Scriptum **22:10** Danças Ocultas & Dom la Nena **22:50** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě **0:25** Studentský Velehrad 2016 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 19. 3. 2017

6:15 Ars Vaticana (13. díl) **6:25** Setkání **6:45** Jezuitské redukce v Paraguayi **7:00** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **8:10** Guyanská Diana **8:35** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5-42) **9:15** Večeře u Slovaka: 3. neděle postní **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba, Moravská Nová Ves [L] **11:15** Vezmi a čti: Únor 2017 **11:30** Řeckokatolický magazin (100. díl) **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (177. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Cesta k andělům (103. díl): Vojtěch Kodet – karmelitán **14:20** Hudební okénko (3. díl) **15:00** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít **16:15** Dům nejen ze skla **17:20** Misionáři chudých **17:35** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **17:55** Sedmihlásky (71. díl): Za Moravu třešně sú **18:00** Cirkus Noeland (5. díl): Roberto, Kekulín a plamínek **18:30** Animované biblické příběhy: Pane, věřím [P] **19:00** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **19:20** Skryté poklady: Christian **20:00** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **21:40** V souvislostech (177. díl) **22:05** Missio magazin: Březen 2017 **23:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:25** Ars Vaticana (13. díl) **23:35** Život na zámku Břežany **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Já, Vlado Bočev **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 3. – 2. neděle postní

1. čt.: Gn 12,1–4a

Ž 33(32),4–5.18–19.20+22

Odp.: 22a (*At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)

2. čt.: 2 Tim 1,8b–10

Ev.: Mt 17,1–9

Pondělí 13. 3. – ferie

(výroční den zvolení papeže Františka)

1. čt.: Dan 9,4b–10

Ž 79(78),8.9.11+13

Odp.: srov. Ž 103(102),10a

(*Nejednej s námi podle našich hříchů, Hospodine!*)

Ev.: Lk 6,36–38

Úterý 14. 3. – ferie

1. čt.: Iz 1,10.16–20

Ž 50(49),8–9.16bc–17.21+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mt 23,1–12

Středa 15. 3. – ferie

1. čt.: Jer 18,18–20

Ž 31(30),5–6.14.15–16

Odp.: 17b (*Zachraň mě, Hospodine, svou slitovností.*)

Ev.: Mt 20,17–28

Čtvrtek 16. 3. – ferie

1. čt.: Jer 17,5–10

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a

(*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 16,19–31

Pátek 17. 3. – připomínka sv. Patrika

1. čt.: Gn 37,3–4.12–13a.17b–28

Ž 105(104),16–17.18–19.20–21

Odp.: 5a (*Pamatujte na divy, které učinil Hospodin.*)

Ev.: Mt 21,33–43.45–46

Sobota 18. 3. – připomínka sv. Cyrila Jeruzalémského

1. čt.: Mich 7,14–15.18–20

Ž 103(102),1–2.3–4.9–10.11–12

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Lk 15,1–3.11–32

VIII. POSTNÍ REKOLEKCE PRO OTCE A MATKY • 17. – 19. března 2017 v Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži

Téma: „Modlitba za rodinu, děti a manželství“

Program rekolekce:

Pátek 17. března – příjezd a ubytování do 18.45 • 19.00 – mše svatá v horní kapli AG, zahájení rekolekce P. Josef Červenka.

Sobota 18. března – 7.30 – modlitba ranních chval v kapli AG • 8.00 – snídaně pro ubytované • 8.30 – zahájení v aule gymnázia – modlitba za rekolekci • 8.45 – I. přednáška (MUDr. Jitka Krausová), přestávka • 10.00 – II. přednáška (MUDr. Jitka Krausová) • 11.00 – svědectví o modlitbě a společná modlitba růžence • 12.00 – oběd, siesta, adorace v kapli AG do 14.30 • 14.30 – přednáška – Analýza modlitby za uzdravení a rodové kořeny (P. ThLic. Radek Sedlák) • 15.45 – příležitost k modlitbě (osobní, společná, přímluvná, adorace) • 17.00 – mše svatá – kostel sv. Mořice (P. ThLic. Radek Sedlák) • 18.00 – večeře • 19.00 – moderovaná beseda s přednášejícími • 21.00 – večerní modlitba v kapli AG (P. Josef Červenka).

Neděle 19. března – 7.40 – modlitba ranních chval v kapli • 8.00 – snídaně • 9.00 reflexe přednášek (MUDr. Jitka Krausová) • 10.45 – mše svatá v kostele sv. Mořice v Kroměříži (P. Josef Červenka) • 12.30 – oběd a závěrečné setkání v kapli se svátostným požehnáním.

Program, ubytování i strava budou v areálu Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži. **Cena za ubytování:** 1 noc s ložním prádlem 210 Kč, se spacákem 175 Kč. **Stravování:** snídaně 36 Kč, oběd 68 Kč, večeře 45 Kč. **Režijní poplatek** za každého účastníka 100 Kč. Platba až na místě. Spoléháme na vaši zodpovědnost, když se přihlásíte, že i přijedete! **Žádost o přihlášku pošlete nejpozději do 14. března 2017 na e-mail: postnirekolekce@seznam.cz • informace: P. Josef Červenka, tel. 731 621 105.**



Programové tipy TV LUX od 13. 3. 2017 do 19. 3. 2017

viac informácií na www.tvlux.sk

• Pondelok 13. 3. o 7:40 hod.:

Týždeň s... (Jenkovce)

Krátka relácia predstavujúca život v jednotlivých farnostiach, ktoré sa zapájajú do modlitieb za TV LUX.

• Utorok 14. 3. o 21:15 hod.:

Na strane práva (Dedenie zo zákona)

Slovenský právny systém umožňuje dedenie zo závetu a dedenie zo zákona. V minulej časti sme hovorili o dedení zo závetu, dnes sa pozrieme bližšie na dedenie zo zákona.

• Streda 15. 3. o 15:30 hod.: Ruženec z Lúrd

Priamy prenos modlitby posvätného ruženca.

• Štvrtok 16. 3. o 16:30 hod.:

Chorvátsko – Nepoddajný kardinál (dokument)

V bývalej Juhoslávii komunisti väznili arcibiskupa Alojzija Viktora Stepinaca. Zomrel na následky postupného otrávenia. Duch viery a dôvery v Boha,

teraz už svätého kardinála arcibiskupa Stepinaca, však naďalej žije v srdciach veriacich Chorvátov.

• Piatok 17. 3. o 16:00 hod.: Vzťahy (Grafy duše)

Pokrútené, rovné, strmé, ploché, komplikované aj jednoduché... Také sú grafy matematických funkcií aj naše duchovné cesty a cestičky... Svetom priamok, sínusoid a parabol vás bude sprevádzať Pali Danko.

• Sobota 18. 3. o 20:30 hod.: Šalamún (2/2)

Pokračovanie filmu o najslávnejšom izraelskom kráľovi, ktorý doviedol ríšu do obdobia najväčšej prosperity.

• Nedela 19. 3. o 18:10 hod.:

Svätý Jozef – V mene Otca (dokument)

Tento pútavý dokument nám predstaví Ježišovo pozemského otca, pokorného tesára, svätého Jozefa. Dozvieme sa odpovede na otázky: Čo vieme o svätom Jozefovi? Prečo ho voláme spravodlivým mužom? Prečo je patrónom dobrej smrti?

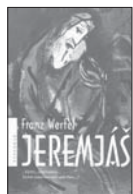
BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. BŘEZNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 3.		PO 13. 3.		ÚT 14. 3.		ST 15. 3.		ČT 16. 3.		PÁ 17. 3.		SO 18. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	313	348	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	313	349	317	353	321	357	324	360	327	364	331	368	334	372
Antifona k Zach. kantiku	313	349	317	353	321	357	324	361	328	365	331	368	334	372
Prosby	314	349	318	354	321	357	325	361	328	365	331	369	335	372
Závěrečná modlitba	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369	335	373
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	314	350	318	354	322	358	325	362	329	366	332	369	335	373
Závěrečná modlitba	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369	335	373
Nešpory:														
	SO 11. 3.													
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	311	347	316	351	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	311	347	316	352	319	355	323	359	326	363	330	367	333	370
Ant. ke kant. P. M.	312	347	316	352	320	356	323	359	327	363	330	367	333	371
Prosby	312	348	316	352	320	356	323	360	327	364	330	367	333	371
Záv. modlitba	314	350	314	350	318	354	322	358	325	362	328	365	332	369
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

ROMÁN



JEREMJÁŠ

Franz Werfel • Z němčiny přeložil a poznámky napsal Bohumil Černík • Odpovědná redaktorka Radka Fialová

Životní příběh starozákonního proroka Jeremiáše byl a stále zůstává také naléhavým varováním před všemi podobami osobního a společenského násilí. Tak jej chápal i slavný pražský rodák Franz Werfel (1890–1945) ve svém románu o těžké úloze této velké biblické postavy. Román vznikl pod vlivem tíživých událostí v Německu roku 1936, a to umocňovalo působnost dávného Jeremiášova poslání. Ve Werfelově pohledu se tak postava babylonského krále Nabukadnezara stávala snadno srovnatelnou s osobou Adolfa Hitlera, utrpení proroka Jeremiáše s utrpením Židů, či zničení Jeruzaléma a jeho chrámu roku 586 př. Kr. s apokalyptickým obrazem budoucnosti Evropy ohrožené nacismem. I dnes si vynikající Werfelovo dílo zachovává svou aktuálnost. Vždyť totalitní myšlení nijak nevymizelo ze světového dění, jen jeho metody mění svou tvář.

*Vyšehrad, spol. s r. o. • Třetí vydání
Váz., přebal, 135x205 mm, 508 stran, 388 Kč*

PRO DĚTI



MOJE PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Text Anna Penna FSP • Ilustrace Soňa Häusl-Vad • Spolupráce Marie Špačková

Knížička je určena dětem, které přistupují poprvé ke svatému přijímání. Může být použita jako drobná pomůcka k prožití jedinečné udá-

losti jejich života a v dalších dnech jim tento okamžik připomenout a prohloubit ho.

Paulínky • Brož., A6, křídový papír, 16 stran, 25 Kč



MALÉ MILOVANÉ PRINCEZNY

Sheri Rose Shepherd • Ilustrace Lisa Marie Browning • Z angličtiny přeložila Miroslava Čejková

Každá dívčinka sní o tom, že se stane princeznou. Té, která věří Bohu, Slovo ohlašuje tu nejkrásnější novinu, že právě ona je vyvolená dcera Krále všech králů – že je skutečná Princezna! Tato kniha je nádherným dárkem pro vaši jedinečnou dcerku. Obsahuje osobní dopisy, které jí napsal její Král. Každý den si může jeden z nich přečíst a nechat se jím inspirovat k tomu, aby žila, jednala a zářila jako princezna, kterou skutečně také je.

*Christian Project Support, s.r.o.
Váz., 172x209 mm, křídový papír, 118 stran, 270 Kč*



KYTICE Z KRÁLOVSKÉ ZAHRADY • PŘÍBĚHY SVATÝCH OCHRÁNCŮ ČECH A MORAVY PRO DĚTI

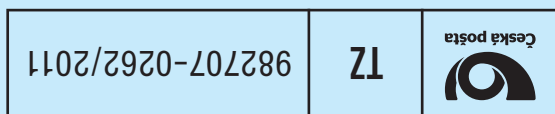
Ivan Renč • Ilustrace Zdeňka Krejčová

Knih vypráví o několika hrdinech našeho národa. Neproslavili se většinou na válečném poli, ale v hrdinském boji o víru a lásku. Kytice příběhů představuje tyto křesťanské velikány tak, aby děti s napětím prožívaly jejich osudy a aby se jim vybavil člověk s velkým srdcem, až někde zahlédnou kamennou sochu nebo obraz světce.

*Karmelitánské nakladatelství • Vydání páté, v KNA třetí
Váz., 167x240 mm, 96 stran, 269 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz



Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. Dohlední nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový křeh: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz. Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.